

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 33D/4/2023
Identifikačné číslo spisu: 9623200378
Dátum vydania rozhodnutia: 29. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Potásch
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9623200378.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., členiek senátu - sudkýň JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej a prísediacich sudcov JUDr. Jozefa Augustína, PhD. a JUDr. Lukáša Liščáka v konaní o disciplinárnom návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 13. marca 2023, proti disciplinárne obvinenému: N.. S. G., súdny exekútor, evidenčné číslo exekútora: XXX, IČO: XX XXX XXX, so sídlom Exekútorského úradu B. XX, XXX XX G., na ústnom pojednávaní konanom dňa 29. júna 2023, takto

r o z h o d o l :

I.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „Disciplinárny súdny poriadok“) disciplinárne obvineného

N.. S. G., súdny exekútor,
evidenčné číslo exekútora: XXX, IČO: XXXXXXXX
so sídlom: J. Ú. B. XX, XXX XX G.

uznáva vinným, že

ako poverený exekútor v exekučnom konaní EX 33/2012

v bode I. nepožičal exekučný spis sp. zn. EX 33/2012 orgánu činnému v trestnom konaní - vyšetrovateľovi Policajného zboru v Poprade v období sedem dní od doručenia písomnej žiadosti tohto orgánu - číslo žiadosti: ČVS-ORP-346/2-VYS-PP-2020 z 24. novembra 2020 (exekútorovi doručená 27. novembra 2020), urgencie z 11. januára 2021 a II. urgencie zo dňa 14. apríla 2021 a neurobil tak ani do 24.03.2023

v bode II. nepredložil exekučný spis sp. zn. EX 33/2012 Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky v stanovenej 10-dňovej lehote na písomnú žiadosť č. 12398/2023/152 z 2. februára 2023 (exekútorovi doručená 2. februára 2023) a neurobil tak ani do 24.03.2023

t e d a

v bode I. porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Trestný poriadok“) v spojení s § 207 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov

v bode II. porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku,

čím sa dopustil

disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku

za to sa mu ukladá

disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, a to peňažná pokuta vo výške 500 Eur.

II.

Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „Disciplinárny súdny poriadok“) je disciplinárne obvinený N. S. G., súdny exekútor, povinný nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- €, do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Disciplinárny návrh

1. Disciplinárnym návrhom zo dňa 13. marca 2023 doručeným Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „disciplinárny súd“, „najvyšší správny súd“ alebo „súd“) dňa 16. marca 2023 - č. 12398/2023/152 (ďalej aj ako „návrh“ alebo „disciplinárny návrh“) sa minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „minister spravodlivosti“, „minister“ alebo „navrhovateľ“) domáhal toho, aby disciplinárny súd uznal N. S. G., nar. XX. S. XXXX, súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu B. XX, XXX XX G. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinený“) vinným z dvoch - v návrhu uvedených - skutkov.

2. V skutku uvedenom v bode I. disciplinárneho návrhu, navrhovateľ vytýkal disciplinárne obvinenému, že tento nepožičal exekučný súdny spis sp. zn. EX 33/2012 (ďalej aj ako „exekučný spis“ alebo „EX 33/12“) orgánu činnému v trestnom konaní v období sedem dní od doručenia písomnej žiadosti tohto orgánu (č. ČVS-ORP-346/2-VYS-PP-20 z 24. novembra 2020), ktorá bola disciplinárne obvinenému doručená dňa 27. novembra 2020 a neurobil tak ani na základe nadväzujúcich urgencií vyšetrovateľa Policajného zboru (urgencia zo dňa 11. januára 2021 doručená disciplinárne obvinenému dňa 13. januára 2021 a II. urgencia zo dňa 14. apríla 2021 doručená disciplinárne obvinenému dňa 19. apríla 2021). Túto svoju povinnosť si disciplinárne obvinený nesplnil až do podania disciplinárneho návrhu. Minister spravodlivosti právne kvalifikoval toto konanie disciplinárne obvineného ako porušenie § 3 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Trestný poriadok“) v spojení s § 207 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“).

3. V skutku uvedenom v bode II. disciplinárneho návrhu, navrhovateľ disciplinárne obvinenému vytýkal, že tento ten istý exekučný spis ako je uvedené v bode 2 tohto rozhodnutia v stanovenej lehote 10 dní nepredložil ani Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ministerstvo spravodlivosti“), a to na základe jeho žiadosti č. 12398/2023/152 doručenej disciplinárne obvinenému dňa 2. februára 2023. Toto konanie disciplinárne obvineného navrhovateľ právne kvalifikoval ako porušenie § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku.

4. V súhrne mal minister spravodlivosti za to, že vyššie opísaným konaním sa disciplinárne obvinený dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku a navrhol uložiť mu disciplinárne opatrenie - peňažnú pokutu vo výške 3.000 Eur.

5. V disciplinárnom návrhu navrhovateľ opísal žiadosti orgánu činného v trestnom konaní vo veci zapožičania exekučného spisu - vrátane nadväzujúcich urgencií, uviedol ich dátumy, ako aj dátumy doručenia disciplinárne obvinenému. K návrhu priložil samotný podnet orgánu činného v trestnom konaní doručený Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 20.01.2023, žiadosť orgánu činného v trestnom konaní o zapožičanie spisového materiálu pod sp. zn. EX33/12 (zo dňa 24.11.2020, disciplinárne obvinenému doručená dňa 27.11.2020), ako aj jeho nadväzujúce urgencie o predloženie tohto spisového materiálu (prvá urgencia zo dňa 11.01.2021, disciplinárne obvinenému doručená dňa 18.01.2021 a II. urgencia zo dňa 14.04.2021, disciplinárne obvinenému doručená dňa 19.04.2021). Súčasťou návrhu boli aj podania orgánu činného v trestnom konaní adresované Slovenskej komore exekútorov v predmetnej veci (spolu tri podania - zo dňa 24.06.2022, 12.10.2022 a 14.11.2022) a tiež úradné záznamy príslušníkov Policajného zboru týkajúce sa veci (14.04.2021 a 24.06.2022).

6. V súvislosti so skutkom uvedeným v bode II. disciplinárneho návrhu, minister spravodlivosti priložil k disciplinárnemu návrhu žiadosť č. 12398/2023/152 zo dňa 1. februára 2023 (disciplinárne obvinenému expedovaná a doručená dňa 2. februára 2023), ako aj odpoveď disciplinárneho obvineného na túto žiadosť (zo dňa 2. februára 2023).

7. K disciplinárnemu návrhu boli priložené (ako súčasť vyjadrenia disciplinárne obvineného zo dňa 2. februára 2023 k žiadosti ministerstva spravodlivosti o predloženie príslušného exekučného spisu) trestné oznámenie zo dňa 02.02.2023 (podané disciplinárne obvineným na príslušníka Policajného zboru) a tiež „sťažnosť na postupu skorumpovaného policajta“ (zo dňa 02.02.2023) adresovaná Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky - Sekcii kontroly a inšpekčnej služby - podaná disciplinárne obvineným.

8. Navrhovateľ k disciplinárnemu návrhu priložil aj rozhodnutie disciplinárneho senátu č. 9 (pri Slovenskej komore exekútorov) - sp. zn. DK 18/2021 zo dňa 31.01.2021, ktorým bola iná súdna exekútorka (t. j. nie disciplinárne obvinený) uznaná vinnou z viacerých skutkov - vrátane skutkov, ktoré navrhovateľ subsumoval pod ustanovenie § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku aj v prípade disciplinárne obvineného. V návrhu pritom minister poukázal na to, že tejto súdnej exekútorke bola uložená peňažná pokuta vo výške 2.000 Eur.

Prvotné úkony disciplinárneho súdu

9. Po dôjdení návrhu na disciplinárny súd, tento bol podľa § 12 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) - (ďalej aj ako „DSP“), technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, náhodným spôsobom pridelený do súdneho oddelenia 33D.

10. Predseda senátu podľa § 23 ods. 1 DSP upovedomil disciplinárne obvineného upovedomením zo dňa 23. marca 2023 (doručený disciplinárne obvinenému dňa

24. marca 2023) o začatí disciplinárneho konania. Doručil mu disciplinárny návrh (vrátane príloh), oznámil mu zloženie disciplinárneho senátu, poučil ho o možnosti namietať členov disciplinárneho senátu a o možnosti vyjadriť sa k podanému návrhu a navrhovať dôkazy na svoju podporu.

11. O podaní disciplinárneho návrhu bol upovedomený aj prezident Slovenskej komory exekútorov (upovedomenie doručené dňa 25. marca 2023).

12. Zloženie disciplinárneho senátu bolo zo strany súdu oznámené aj navrhovateľovi, ktorý bol rovnako poučený o možnosti namietať členov disciplinárneho senátu.

13. Námietky vo vzťahu k zloženiu disciplinárneho senátu zo strany účastníkov konania vznesené neboli.

Vyjadrenie disciplinárne obvineného k disciplinárnemu návrhu; ďalšie úkony pred ústnym pojednávaním vo veci

14. Najvyššiemu správne súdu bolo dňa 11. apríla 2023 doručené podanie disciplinárne obvineného zo dňa 6. apríla 2023 označené ako „Vyjadrenie disciplinárne obvineného k disciplinárnemu návrhu“. S podaným disciplinárnym návrhom sa nestotožnil, považoval ho za „zavádzajúci, lživý a preukázateľne účelový“.

15. Disciplinárne obvinený poukázal na to, že z procesného hľadiska jeho označenie v disciplinárnem návrhu nezodpovedá tomu, ako je - ako súdny exekútor - vedený Štatistickým úradom Slovenskej republiky, a to pod prideleným identifikačným číslom: XXXXXXXX, pričom v návrhu je identifikovaný dátumom narodenia, ktorý pri svojej exekučnej činnosti nepoužíva. Výpis potvrdzujúci túto skutočnosť, t. j. svoje identifikačné číslo - disciplinárne obvinený priložil k predmetnému vyjadreniu.

16. Zároveň namietal aj jeho nesprávne označenie používané príslušníkmi Policajného zboru na zásielkach tvoriacich predmet tohto konania, ktoré mu boli doručované v súvislosti so spisom EX 33/12, a to konkrétne označenie „Exekútorský úrad G.. N.. S. G., B. XX, XXX XX G.“. Poukázal na ustanovenie § 5a ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekútor pri výkone exekučnej činnosti a ďalšej činnosti podľa Exekučného poriadku povinný používať označenie „súdny exekútor“. Odkázal tiež na ustanovenie § 6 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor riadi činnosť exekútorského úradu, ktorý v jeho mene plní úlohy spojené s odborným, organizačným a technickým zabezpečením exekučnej činnosti. Vychádzajúc z uvedeného tvrdil, že jediným subjektom, ktorý má právnu spôsobilosť a ktorému vznikajú práva a povinnosti pri výkone exekučnej činnosti je súdny exekútor „označený výlučne identifikačným číslom, pričom takúto spôsobilosť v žiadnom prípade nemá exekútorský úrad, ani N.. S. G., ako to uvádzajú policajti v ich žiadostiach“.

17. Z materiálneho hľadiska argumentoval disciplinárne obvinený ustanovením § 205 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), podľa ktorého „Oprávnené orgány a osoby (§ 206) môžu nazeráť do spisov, ktoré nie sú uložené v exekútorskom archíve, a robiť si z nich výpisy výlučne v kancelárii exekútora pod jeho dohľadom alebo pod dohľadom ním povereného zamestnanca. O nazretí do spisu sa v spise urobí záznam.“

18. Poukázal tiež na ustanovenie § 207 Exekučného poriadku - v znení účinnom do 31.03.2017 - podľa ktorého „Exekútor požičia svoje spisy na odôvodnenú písomnú žiadosť orgánom uvedeným v § 206 ods. 1, ako aj znalcom za podmienok uvedených v § 206 ods. 2.“

19. Následne disciplinárne obvinený odcitoval ustanovenie § 205 Exekučného poriadku - v znení účinnom od 01.04.2017 („Exekútor umožní nazeráť do spisov osobám, vo vzťahu ku ktorým nemá povinnosť zachovávať mlčanlivosť, a znalcovi, ktorého takáto osoba za znalca ustanovila. Tieto osoby a znalec si z nich môžu robiť výpisy výlučne v kancelárii exekútora pod jeho dohľadom alebo pod dohľadom ním povereného zamestnanca. O nazretí do spisu sa v spise urobí záznam.“) a § 207

Exekučného poriadku - v znení účinnom od 01.04.2017 („Exekútor požičia exekučné spisy na písomnú žiadosť orgánom činným v trestnom konaní a súde“).

20. Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení skonštatoval, že exekučný spis, ktorý od neho žiadal orgán činný v trestnom konaní, bol v roku 2019 uložený do exekútorského archívu. V tomto kontexte napáda argumentáciu navrhovateľa uvedenú v disciplinárnom návrhu, podľa ktorej sa povinnosť požičať exekučný spis orgánu činnému v trestnom konaní týka aj skončených vecí, ktoré sa už nachádzajú v exekútorskom archíve, keď navrhovateľ v tejto argumentačnej línii odkázal na § 211 Exekučného poriadku, § 207 Exekučného poriadku a § 1 ods. 2 písm. c) Kancelárskeho poriadku. Disciplinárne obvinený tvrdí, že „navrhovateľ účelovo zavádza a klame, nakoľko podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 môžu oprávnené orgány a osoby (§ 206) nazerať do spisov, ktoré nie sú uložené v exekútorskom archíve a robiť si z nich výpisy výlučne v kancelárii exekútora“. Následne disciplinárne obvinený uzatvára, že „per analogiám: do spisov, ktoré sú uložené v exekútorskom archíve nemôžu oprávnené osoby nazerať“. Táto zákonná podmienka sa podľa disciplinárne obvineného netýka exekučných konaní, ktoré začali po 01.04.2017.

21. Disciplinárne obvinený namietal, že by na strane žiadajúcich orgánov boli splnené podmienky podľa § 207 Exekučného poriadku - v znení účinnom do 31.03.2017. Uviedol, že podľa predmetného zákonného ustanovenia sa spis oprávneným osobám požičia „na odôvodnenú písomnú žiadosť“ . Tvrdil, že žiadosti tvoriace predmet tohto konania „nie sú žiadnym spôsobom odôvodnené, pričom odôvodnenie predpokladá ich logické vysvetlenie a uvedenie zákonného dôvodu k ich žiadostiam o zaslanie archivovaného exekučného spisu“. Podľa názoru disciplinárne obvineného platí uvedená zákonná požiadavka o to viac, že štátny dohľad sa nevykonáva na mieste archivovaného exekučného spisu, ale „výlučne požaduje [pozn.: rozumej - ministerstvo spravodlivosti], aby som archivovaný spis odoslal navrhovateľovi“.

22. V kontexte požiadavky odôvodnenia žiadostí o zapožičanie, resp. predloženie spisu disciplinárne obvinený najvyššiemu správne súdu navrhol, aby „sa oboznámil so žiadosťami policajtov, ako aj žiadosťou N.. S. z MS SR v ktorých jednoznačne absentuje písomné odôvodnenie žiadosti“.

23. Disciplinárne obvinený následne opísal históriu exekučného konania (EX 33/12), ktoré bolo vedené „voči kriminálničke I. Š. F. G.“. Popísal incident, ku ktorému v rámci exekúcie došlo, za ktorý mala byť povinná právoplatne odsúdená. Poukázal na to, že povinná („táto psychopátka“) na jeho osobu podala viac ako 30 lživých trestných oznámení a množstvo lživých sťažností adresovaných ministerstvu spravodlivosti a Slovenskej komore exekútorov. Tvrdil, že samotný spis - v čase, keď ešte nebol archivovaný - bol „3 x na MS SR a na SKE ako aj 10 x na OR PZ v Poprade“. Namietol, že keď bol spis poskytnutý príslušníkom Policajného zboru, bol mu vrátený v rozhádzanom stave a chýbali v ňom strany. Uviedol, že na „OR PZ v Poprade majú 10 kópií predmetného exekučného spisu“.

24. V súvislosti so žiadosťou ministerstva spravodlivosti (štátny dohľad) - pozn. skutok uvedený v bode II. disciplinárneho návrhu - disciplinárne obvinený uviedol, že okrem toho, že predmetná žiadosť nebola odôvodnená, mal za to, že v skutočnosti nad jeho činnosťou súdneho exekútora ministerstvo štátny dohľad nevykonáva, ale predmetný exekučný spis si od disciplinárne obvineného žiada fakticky len preto, aby ho následne odoslalo orgánu činnému v trestnom konaní. Vyslovil úvahu, že z nezákonného postupu príslušníkov Policajného zboru a zamestnanca ministerstva spravodlivosti o doručenie archivovaného exekučného spisu EX 33/12 „vzniká oprávnený predpoklad, že ich skutočným zámerom je neoprávnená manipulácia so spisom a to takým spôsobom, aby som pri ich neoprávnenej manipulácii so spisom (vloženie, odstránenie listín a doručeníek zo spisu) nebol prítomný a nemal nad ich nezákonným počínaním dohľad.“

25. V ďalšej časti vyjadrenia disciplinárne obvinený prezentoval úvahy týkajúce sa tam uvedených príslušníkov Policajného zboru. Mal za to, že títo sú skorumpovaní a že „táto skorumpovaná čvarga platená z mojich daní nepretržite fabuluje fikcie na moje ďalšie nezákonné obvinenie.“ Opísal ďalšie skutočnosti, o ktorých má za to, že predstavujú protiprávne konanie týchto osôb.

26. V súhrne mal disciplinárne obvinený za to, že z procesného hľadiska orgány činné v trestnom konaní pochybili, keď nesprávne označili adresáta príslušných žiadostí (o zapožičanie exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12), čo vyplýva zo samotných žiadostí/urgencií, resp. z doručeníek a mal za to, že toto dopadá aj na účinky doručenia adresátovi. Namietal tiež „absenciu absolútnej neodôvodnenosti" týchto žiadostí.

27. V súvislosti s disciplinárnym rozhodnutím týkajúcim sa inej osoby - sp. zn. DK 18/2021 (k tomu pozri aj bod 8 tohto odôvodnenia), disciplinárne obvinený namietal predmetný dôkaz a vyslovil pochybnosť o jeho použiteľnosti v tomto disciplinárnom konaní. Použiteľnosť tohto dôkazu namietal aj v kontexte nedostatočného odôvodnenia uvedeného rozhodnutia, keďže, napr. uviedol, že nie je zrejmé, či sa vec disciplinárne obvinenej týkala tzv. „živých" (neskončených) vecí, alebo či išlo o spisy archivované (ako je tomu v prípade disciplinárne obvineného). Poukázal pritom aj na právny režim ochrany osobných údajov (keďže predmetné rozhodnutie bolo najvyššiemu správne súdu poskytnuté zo strany navrhovateľa v neanonymizovanej podobe).

28. Disciplinárne obvinený mal v kontexte navrhovanej sankcie (3.000 Eur) za to, že v návrhu vytýkaným konaním nenaplnil znaky žiadneho disciplinárneho previnenia - „nie to ešte závažného" - a poukázal na trestný rozkaz vydaný vo veci, v ktorej bol sám poškodeným, a to v podobe trvalých zdravotných následkov a práceneschopnosti v trvaní 6 mesiacov. Páchateľovi tohto trestného činu bol uložený peňažný trest vo výške 500 Eur.

29. Mal za to, že došlo k zneužitiu práva podať návrh na začatie disciplinárneho konania a že zo strany navrhovateľa je preukázané zneužitie ustanovenia „§ 17 písm. a) zákona, nakoľko navrhovateľ nerešpektuje a prevracia ust. § 207 E. P. na svoj pokrivený obraz".

30. Disciplinárne obvinený v závere svojho vyjadrenia navrhol vykonanie nasledovných dôkazov: a) vypočutie navrhovateľa ku skutku uvedenému v bode II. disciplinárneho návrhu a jeho tvrdeniu k § 211 Exekučného poriadku, b) predvolať a vypočuť príslušníkov Policajného zboru špecifikovaných vo vyjadrení, c) predvolať a vypočuť súdnu exekútoriku vo vzťahu ku ktorej bolo vydané disciplinárne rozhodnutie (k tomu pozri aj bod 8 tohto odôvodnenia), d) vyžiadať si vyjadrenie Úradu na ochranu osobných údajov k zverejneniu neanonymizovaného znenia disciplinárneho rozhodnutia (k tomu pozri aj bod 8 tohto odôvodnenia).

31. Disciplinárne obvinený navrhol, aby ho najvyšší správny súd spod disciplinárneho návrhu podľa § 34 ods. 2 písm. a) DSP oslobodil a aby zaviazal navrhovateľa k úhrade vzniknutých trov konania.

32. Vyjadrenie disciplinárne obvineného (vrátane príloh) najvyšší správny súd doručil navrhovateľovi, a to dňa 10. mája 2023. Poskytol mu lehotu 10 dní na zaslanie prípadného vyjadrenia, ktoré právo tento nevyužil.

33. Disciplinárny súd výzvou zo dňa 28. apríla 2023 požiadal Slovenskú komoru exekútorov o zaslanie informácií o akýchkoľvek právoplatne skončených disciplinárnych konaniach vedených proti disciplinárne obvinenému a v prípade, že takéto sú, požiadal zároveň o zaslanie kópie predmetných rozhodnutí. Informácia, ako aj samotné disciplinárne rozhodnutia boli najvyššiemu správne súdu doručené dňa 18. mája 2023 (k tomu pozri toto odôvodnenie ďalej).

34. Disciplinárne obvinený súdny exekútor dňa 12. júna 2023 doručil disciplinárnemu súdu podanie (zo dňa 9. júna 2023) označené ako „uznesenie vydané policajtom I.". Prílohou tohto podania bolo rozhodnutie - uznesenie - ČVS: ORP-346/2-VYS-PP-2020 zo dňa 06.06.2023 (bez doložky právoplatnosti), ktorým bola disciplinárne obvinenému uložená poriadková pokuta podľa § 70 ods. 1 Trestného poriadku vo výške 300 Eur „lebo napriek predchádzajúcim opakovaným písomným výzvam vyšetrovateľa PZ, týmto výzvam nevyhovel, nezapožičal vyšetrovateľovi PZ exekučný spis pod sp. zn. EX 33/12". V uvedenom podaní disciplinárne obvinený poukázal na zásadu ne bis in idem.

Ústne pojednávanie

35. Disciplinárny súd po tom, čo zistil, že návrh bol podaný oprávnenou osobou, včas a voči subjektu spadajúcemu pod disciplinárny režim podľa DSP - nariadil vo veci ústne pojednávanie na 29. jún 2023. Ústneho pojednávania sa zúčastnili navrhovateľ aj disciplinárne obvinený. U disciplinárne obvineného predseda senátu pred otvorením ústneho pojednávania verifikoval, že je naďalej súdnym exekútorom (t. j. či od podania návrhu nenastali prekážky konania spočívajúce najmä v tom, že by v prípade disciplinárne obvineného došlo k zániku jeho funkcie súdneho exekútora a pod.).

36. Navrhovateľ na výzvu predsedu senátu súhlasil s uzatvorením dohody o vine a disciplinárnom opatrení, kým disciplinárne obvinený takýto postup odmietol. Následne navrhovateľ predniesol disciplinárny návrh, resp. jeho podstatné časti a argumentačne zotrval na jeho písomnom vyhotovení.

37. Disciplinárne obvinený na pojednávaní uviedol, že sa cíti byť nevinný. Aj on zotrval na svojom písomnom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu a právo nevypovedať nevyužil. V rámci svojej výpovede poukázal na to, že nemá k dispozícii plnú moc, na základe ktorej prítomný zástupca navrhovateľa zastupuje ministra spravodlivosti (pozn. disciplinárneho súdu - táto mu bola následne v kópii poskytnutá). Návrh považoval v oboch bodoch za nedôvodný, účelový a lživý. Opätovne poukázal na to, že orgánom činným v trestnom konaní bolo vydané rozhodnutie, ktorým mu bola uložená poriadková pokuta (300 Eur), pričom proti tomuto rozhodnutiu podal opravný prostriedok, o ktorom nebolo zatiaľ rozhodnuté. Uviedol, že má pochybnosti o tom, či minister spravodlivosti naozaj vie o podanom disciplinárnom návrhu. Osobitne poukázal na to, že exekučný spis - sp. zn. EX 33/12 je od roku 2019 archivovaný a že sa v ňom nevykonávajú žiadne úkony. Samotný štátny dohľad považoval za účelový, keď uviedol, že jej cieľom má byť len to, aby ministerstvo spravodlivosti predmetný exekučný spis postúpilo orgánu činnému v trestnom konaní. Namieta, že zo žiadosti navrhovateľa ani nevyplýva, čo konkrétne požaduje, keď exekučný spis má viac ako 1000 strán a vytýka mu, že sa v disciplinárnom návrhu vyhýba ustanoveniu § 205 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ktoré jasne upravuje právo oprávnených osôb nahliadať do exekučného spisu, a to výlučne za podmienky, že požadovaný exekučný spis nie je archivovaný. Namietol nesprávne označenie svojej osoby v disciplinárnom návrhu, keď ho navrhovateľ namiesto identifikačného čísla označuje dátumom narodenia, pričom na túto skutočnosť v minulosti upozornil aj orgány činné v trestnom konaní.

38. Na otázku členky disciplinárneho senátu v súvislosti s relevanciou § 205 Exekučného poriadku v kontexte § 8 Exekučného poriadku disciplinárne obvinený uviedol, že ustanovenie § 8 Exekučného poriadku rešpektuje, avšak má za to, že je potrebné vykladať ho súbežne s § 205 ods. 1 Exekučného poriadku, a to najmä v tom kontexte, že predmetom požiadavky príslušného orgánu bol archivovaný spis. Namietol, že ak by mal platiť výklad uplatnený navrhovateľom, tak by súdny exekútor mohol byť disciplinárne stíhaný aj za neposkytnutie skartovaného, resp. strateného exekučného spisu, keďže aj v týchto prípadoch by požiadavke ministerstva spravodlivosti nemohol vyhovieť.

39. Následne na doplňujúcu otázku členky disciplinárneho senátu smerujúcu k tomu, aby disciplinárne obvinený ozrejmil svoj výklad ustanovenia § 205 Exekučného poriadku, ktorý upravuje nazeranie do exekučného spisu a § 8 Exekučného spisu, ktorý upravuje inštitút predloženia exekučného spisu, disciplinárne obvinený uviedol, že štátny dohľad sa v zásade uskutočňuje v „živých“ veciach, kedy si orgán štátneho dohľadu vyžiada originál exekučného spisu. V tejto veci si však navrhovateľ vyžiadala archivovaný spis, ktorý je v archíve od roku 2019, a v ktorom sa už žiadne úkony nevykonávajú. Namietal, že v žiadosti orgánu štátneho dohľadu nie je uvedený žiadny dôvod - žiadne porušenie zákona, ktorého sa mal disciplinárne obvinený dopustiť, na základe čoho dospel k záveru, že požiadavka ministerstva spravodlivosti na predloženie exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12 je len účelová a ministerstvo spravodlivosti má byť len sprostredkovateľom pri poskytnutí spisu orgánu činnému v trestnom konaní. Namietal tiež, že žiadosť neobsahuje žiadne vymedzenie listín, ktoré by mal zo spisu poskytnúť, ako aj to, že tak ministerstvo spravodlivosti, ako ani orgány činné v trestnom konaní nemajú vôľu (nechce sa im prísť) realizovať príslušné kontrolné úkony priamo u súdneho exekútora nahliadaním do exekučného spisu.

40. Disciplinárny súd v rámci ústneho pojednávania vykonal listinné dôkazy, ku ktorým sa navrhovateľ nevyjadroval, vyjadrenie k niektorým vykonaným listinám prezentoval disciplinárne obvinený, a to tak, ako sú tieto uvedené ďalej v tomto bode odôvodnenia:

- podanie OR PZ v Poprade zo dňa 20.01.2023 adresované MS SR. Vo vyjadrení k tejto listine disciplinárne obvinený namieta nesprávne označenie svojej osoby súdneho exekútora, pričom uvedené formuloval vo vzťahu ku všetkým podaniam, a to bez ohľadu na príslušníka Policajného zboru, ktorý predmetný úkon realizoval.

- žiadosť OR PZ v Poprade zo dňa 24.11.2020 adresovaná disciplinárne obvinenému o zapožičanie exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12. Disciplinárne obvinený aj vo vzťahu k tejto listine namieta nesprávne označenie svojej osoby súdneho exekútora.

- žiadosť OR PZ v Poprade s dodatočným označením „URGENCIA“ zo dňa 11.1.2021 adresovaná disciplinárne obvinenému o zapožičanie exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12. Disciplinárne obvinený aj vo vzťahu k tejto listine namieta nesprávne označenie svojej osoby súdneho exekútora.

- žiadosť OR PZ v Poprade s dodatočným označením „II. URGENCIA“ zo dňa 14.4.2021 adresovaná disciplinárne obvinenému o zapožičanie exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12. Disciplinárne obvinený aj vo vzťahu k tejto listine namieta nesprávne označenie svojej osoby súdneho exekútora.

- úradný záznam príslušníka OR PZ v Poprade (I. N. Y.) zo dňa 14.04.2021 o komunikácii príslušníka PZ s disciplinárne obvineným k požiadavke zapožičania exekučného spisu sp. zn. EX 33/12. Disciplinárne obvinený k predmetnej listine uviedol, že sa jedná výlučne o vyjadrenie uvedeného policajta.

- úradný záznam príslušníka OR PZ v Poprade (I. N. Y.) zo dňa 24.06.2021 o komunikácii príslušníka PZ s disciplinárne obvineným k požiadavke zapožičania exekučného spisu sp. zn. EX 33/12. Disciplinárne obvinený k predmetnej listine uviedol, že sa jedná výlučne o vyjadrenie uvedeného policajta - bez toho, aby o tom mal vedomosť.

- žiadosť OR PZ v Poprade adresovaná SKE (zo dňa 12.10.2022) - Obaja účastníci konania bez vyjadrenia.

- žiadosť OR PZ v Poprade adresovaná SKE (zo dňa 14.11.2022) - Podľa disciplinárne obvineného, príslušník Policajného zboru v rozpore s Trestným poriadkom určuje povinnosti Slovenskej komore exekútorov ako stavovskému orgánu, aby komora konala tak, ako jej to určí policajt, čo disciplinárne obvinený považuje za odporujúce Trestnému poriadku.

- žiadosť MS SR adresovaná disciplinárne obvinenému na predloženie spisu sp. zn. EX 33/12 zo dňa 1. februára 2023, ku ktorej disciplinárne obvinený uviedol, že ju považuje za účelovú. Predmetnou žiadosťou sa disciplinárne obvinený domáhal archivovaného spisu nie za účelom vykonania dohľadu, resp. preverky. Považoval to za zneužitie právomoci verejným činiteľom.

- list disciplinárne obvineného zo dňa 02.02.2023 adresovaný MS SR. Disciplinárne obvinený k tejto listine uviedol, že trvá na tomto vyjadrení a považuje ho za mierne v porovnaní s tým, že orgány činné v trestnom konaní ho už 21 rokov „buzerujú“ nezákonnými trestnými stíhaniami, pričom uviedol, že na policajta Y. podal ďalšie trestné oznámenie, ako aj sťažnosť na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

- uznesenie OR PZ v Poprade, ČVS: ORP-346/2-VYS-PP-2020) zo dňa 06.06.2023, ktorým bola disciplinárne obvinenému uložená poriadková pokuta vo výške 300 Eur (podľa § 70 ods. 1 Trestného poriadku). Disciplinárne obvinený k vykonanej listine uviedol, že voči predmetnému uzneseniu podal sťažnosť, pričom rozhodnutie o jeho sťažnosti mu nebolo doposiaľ doručené. Aj v tomto prípade namieta nesprávne označenie svojej osoby súdneho exekútora - s uvedením dátumu a miesta narodenia.

- rozhodnutie vydané disciplinárnym senátom pri SKE - sp. zn. DK 26/2013 právoplatné dňa 31.05.2016 - DO „sa nedopustil disciplinárneho previnenia“. K tejto listine disciplinárne obvinený uviedol, že všetky disciplinárne konania, ktoré boli na Slovenskej komore exekútorov vedené proti jeho osobe súviseli „výlučne s kriminálničkou Š. a exekučným spisom EX 33/12“.

- rozhodnutie vydané disciplinárnym senátom pri SKE - sp. zn. DK 3/2014 právoplatné dňa 28.01.2016 - zastavenie disciplinárneho konania pre oneskorene podaný návrh, pričom k tejto listine

disciplinárne obvinený uviedol, že aj toto konanie „súvisí s kriminálničkou Š. a exekučným konaním EX 33/12“.

- rozhodnutie vydané disciplinárnym senátom pri SKE - sp. zn. DK 27/2017 právoplatné dňa 25.09.2018 - zastavenie disciplinárneho konania. Aj k tejto listine disciplinárne obvinený uviedol, že aj toto disciplinárne konanie „súviselo s kriminálničkou Š. a exekučným konaním EX 33/12“.

- výzva OR PZ v Poprade zo dňa 04.03.2023 (ČVS: ORP-346/2-VYS-PP-2020) adresovaná disciplinárne obvinenému o zapožičanie exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12 - príloha vyjadrenia disciplinárne obvineného k podanému disciplinárnemu návrhu. Disciplinárne obvinený opätovne namietol nesprávne označenie svojej osoby súdneho exekútora príslušníkom Policajného zboru.

- plnomocenstvo zo dňa 21.04.2023 č. 12398/2023/152 dané ministrom spravodlivosti N.. M. S. - obaja účastníci konania bez vyjadrenia.

41. Účastníkom konania bola následne daná možnosť vyjadriť sa ku všetkým vykonaným listinám aj súhrnne, príp. navrhnúť vykonanie ďalších listín. Navrhovateľ vyjadrenie ani návrhy na doplnenie dokazovania vykonaním ďalších listín nemal. Disciplinárne obvinený odkázal na svoje písomné vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu, pričom poukázal na to, že sa v ňom vyjadril aj k rozhodnutiu sp. zn. DK 18/2021, ktoré sa týkalo inej súdnej exekútorky, a ktoré bolo súčasťou disciplinárneho návrhu - v neanonymizovanej podobe (k tomu pozri aj bod 8 tohto rozhodnutia). Predseda senátu disciplinárne obvinenému oznámil, že aj s týmto návrhom disciplinárne obvineného na doplnenie dokazovania sa súd vysporiada v priebehu pojednávania po zistení skutkových okolností, ktoré majú byť navrhovanými dôkazmi preukázané. Disciplinárne obvinený potom uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v podobe oboznamovania listín.

42. Predseda senátu následne u disciplinárne obvineného verifikoval, či trvá na návrhoch na doplnenie dokazovania tak, ako tieto prezentoval vo svojom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu a zároveň ho vyzval, aby k jednotlivým dôkazom uviedol, čo sa má nimi preukázať.

43. Na otázku predsedu senátu, či navrhnutým dôkazom - žiadosťou N.. S. - je žiadosť s dátumom 1. februára 2023, ktorá je podpísaná N.. H. a v kolónke „Vybavuje“ je uvedený N.. S., t. j. či sa jedná o dôkaz, ktorý už bol na ústnom pojednávaní vykonaný (k tomu pozri aj bod 40 vyššie), disciplinárne obvinený uviedol, že takýto dôkaz nenavrhoval. Disciplinárny súd disciplinárne obvinenému oznámil, že takýto návrh v texte jeho vyjadrenia k disciplinárnemu návrhu identifikoval - aj keď nie v časti, kde ním boli systematicky formulované návrhy na dokazovanie - (pozn. disciplinárneho súdu - k tomu pozri, napr. strana tri vyjadrenia disciplinárne obvineného (bez číslovania), tretí odsek zhora - tučné písmo pridané disciplinárnym súdom - „Navrhujem súdu, aby sa oboznámil so žiadosťami policajtov, ako aj žiadosťou N.. S. z MS SR...“, štvrtá strana vyjadrenia disciplinárne obvineného (bez číslovania), predposledný odsek: „MS SR v žiadosti N.. S. zo dňa 01.02.2023....“). Vzhľadom na skutočnosť, že disciplinárne obvinený deklaroval, že takýto návrh na vykonanie dokazovania neformuloval, resp. na ňom netrval, disciplinárny súd sa s ním ďalej nezaoberal.

44. Rovnako vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu disciplinárne obvinený navrhol, aby sa disciplinárny súd „oboznánil s históriou exekučného konania EX 33/12“, a preto súd na ústnom pojednávaní verifikoval, či tým disciplinárne obvinený navrhol vykonanie listinného dôkazu - obstaranie, resp. vykonanie exekučného súdneho spisu EX 33/12. Disciplinárne obvinený uviedol, že oboznámením sa s históriou predmetnej exekúcie myslel skutočnosť, ktoré priamo on uviedol do svojho vyjadrenia v súvislosti s predmetnou exekúciou. V uvedenom zmysle sa potom nejedná o návrh na vykonanie dôkazu - vykonanie listinného dôkazu, ale o vyjadrenie účastníka konania, preto súd na predmetný návrh disciplinárne obvineného v ďalšom neprihliadal ako na návrh na doplnenie dokazovania.

45. Ak disciplinárne obvinený ďalej ako dôkaz navrhol vypočutie navrhovateľa ku skutku uvedenému v bode II. návrhu, resp. k § 211 Exekučného poriadku, k tomu je potrebné uviesť, že disciplinárne konanie, ktoré je upravené DSP a na ktoré sa primerane vzťahuje Trestný poriadok (§ 4 DSP), nie je civilným sporovým konaním. Navrhovateľ v ňom má obdobné postavenie ako prokurátor (v trestnom konaní) a tento svoje právne úvahy napr. k relevancii § 211 Exekučného poriadku prezentoval priamo

v podanom disciplinárnom návrhu, ktorého sa pridržel aj na ústnom pojednávaní. Disciplinárny súd v tejto súvislosti navyše doplnil, že v disciplinárnom konaní sa podľa § 4 DSP uplatňujú aj ustanovenia Trestného poriadku o dokazovaní, v rámci ktorých výsluch prokurátora (pozn.: pre účely disciplinárneho konania - navrhovateľa) ako dôkazný prostriedok upravený nie je. Navyše, interpretáciu ustanovenia § 211 Exekučného poriadku pre účely tohto disciplinárneho konania uskutočňuje disciplinárny senát a nejedná sa o skutkovú okolnosť, ktorá by mala byť predmetom dokazovania. Skutkové okolnosti týkajúce sa disciplinárneho previnenia uvedeného v bode II. návrhu (a v konečnom dôsledku aj vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode I. návrhu) bolo potrebné objasniť riadnym dokazovaním prostredníctvom zákonom určených dôkazných prostriedkov, čo disciplinárny senát aj vykonal (a to vykonaním listinných dôkazov a výsluchom obvineného - k tomu pozri napr. aj body 37 až 40 tohto rozhodnutia). Práve zo skôr vykonaných dôkazov - a to primárne z vykonaných listín - boli dostatočne ozrejmene všetky relevantné skutkové okolnosti nevyhnutné pre posúdenie toho, či disciplinárne obvinený svojím konaním naplnil znaky disciplinárneho previnenia uvedeného návrhu (vrátane skutku uvedeného v bode II.).

46. Disciplinárne obvinený navrhol tiež vypočutie príslušníkov Policajného zboru (Y.. N.. R., I.. N.. Y. Z. T.. I.. I.), ktorí od neho žiadali exekučný spis - sp. zn. EX 33/12, ako aj vypočutie súdnej exekútorky uvedenej v rozhodnutí disciplinárneho senátu Slovenskej komory exekútorov vo veci sp. zn. DK 18/2021 (k tomu pozri aj bod 8 vyššie), vykonanie zápisnice a rozhodnutia sp. zn. DK 18/2021 a vyžiadanie si vyjadrenia Úradu na ochranu osobných údajov k zverejneniu neanonymizovaného rozhodnutia.

47. Po tom, čo na výzvu súdu disciplinárne obvinený odôvodnil okolnosti, ku ktorým majú byť tieto dôkazy vykonané, dospel disciplinárny súd k záveru, že ich vykonanie nie je potrebné, a preto boli návrhy disciplinárne obvineného na doplnenie dokazovania podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP odmietnuté. Podľa názoru disciplinárneho súdu sa totiž týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie alebo tieto okolnosti bolo možné zistiť inými už skôr vykonanými dôkazmi.

48. Vypočutie príslušníkov Policajného zboru, ktorí posielali disciplinárne obvinenému žiadosť o zapožičanie exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12, resp. urgencie, neposúdil disciplinárny súd ako dôvodné, najmä vzhľadom na to, že primárnym podkladom pre rozhodnutie vo veci vo vzťahu k skutku uvedenému v bode I. návrhu sú samotné žiadosti orgánu činného v trestnom konaní, resp. nadväzujúce urgencie. Tieto listiny pritom boli ako listinné dôkazy riadne vykonané. Akákoľvek výpoveď príslušníkov Policajného zboru by nedokázala v tomto kontexte zmeniť vlastné znenie žiadostí, resp. urgencií, ktoré boli disciplinárne obvinenému zaslané a od ktorých sa následne odvíja existencia alebo neexistencia jeho povinnosti vyhovieť im.

49. V súvislosti s navrhnutým výsluchom súdnej exekútorky, ktorá bola uznaná za vinnú rozhodnutím sp. zn. DK 18/2021 (disciplinárna komisia pri Slovenskej komore exekútorov), resp. obstaranie a vykonanie zápisnice a rozhodnutia sp. zn. DK 18/2021, ako aj vyjadrenia Úradu na ochranu osobných údajov k zverejneniu neanonymizovaného rozhodnutia [pozn.: pod zverejnením neanonymizovaného znenia tohto rozhodnutia je potrebné rozumieť poskytnutie kópie tohto rozhodnutia navrhovateľom v neanonymizovanej podobe disciplinárneho súdu (ako prílohy disciplinárneho návrhu) pre účely tohto disciplinárneho konania], dospel disciplinárny súd k záveru, že ani tieto navrhnuté dôkazy nie je potrebné vykonať. Súd nevykonal ako listinný dôkaz ani samotné rozhodnutie sp. zn. DK 18/2021, ktoré bolo k návrhu priložené, keď predmetnou listinou sa nepreukazujú žiadne skutkové okolnosti týkajúce sa veci disciplinárne obvineného. Ani navrhovateľ, ktorý toto rozhodnutie týkajúce sa tretej osoby k disciplinárnemu návrhu priložil, vykonanie tejto listiny ako dôkazu na ústnom pojednávaní nežiadal. Navyše, v disciplinárnom návrhu navrhovateľ uviedol, že „poukazuje“ na toto rozhodnutie v súvislosti s predmetom tohto konania, avšak nedeklaruje, že by malo ísť o listinu, ktorou sa preukazujú skutkové okolnosti disciplinárneho previnenia disciplinárne obvineného. Z uvedeného potom vyplýva, že vykonanie týchto dôkazov by bolo irelevantné, keďže sa týkajú okolností, ktoré skutkovo so súdenou vecou nesúvisia - týkajú sa okolností nepodstatných pre rozhodnutie. Disciplinárny súd v súvislosti s predmetom konania nevidel ako dôvodné zisťovať okolnosti

disciplinárneho previnenia inej osoby (t. j. inej súdnej exekútorke) - v inom právoplatne skončenom disciplinárnom konaní - ako ani skúmať, či bol alebo nebol zákonný postup navrhovateľa, ak tento k disciplinárnemu návrhu priložil sporné disciplinárne rozhodnutie (týkajúce sa inej osoby) v neanonymizovanej podobe. Z povahy predmetnej listiny, ako aj hodnotenia vlastného textu disciplinárneho návrhu v tejto otázke (str. 5 návrhu, tretí odsek zhora) je však zrejmé, že ňou navrhovateľ prezentoval vo vzťahu k súdu podpornú argumentáciu viažucu sa k disciplinárnemu opatreniu, ktoré navrhoval disciplinárne obvinenému uložiť (3.000 Eur) a nepreukazoval ňou skutkové okolnosti týkajúce sa vecí disciplinárne obvineného.

50. Navrhovateľ v rámci záverečnej reči zotrval na svojich skorších vyjadreniach a žiadal, aby disciplinárny súd vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené v samotnom disciplinárnom návrhu.

51. Disciplinárne obvinený vo svojej záverečnej reči uviedol, že i keď neboli vykonané dôkazy, ktoré navrhol, má za to, že by ho disciplinárny súd mal podľa § 34 ods. 2 písm. a) DSP spod disciplinárneho návrhu oslobodiť. Vyslovil predpoklad, že zo strany navrhovateľa budú zrejme proti jeho osobe podané ďalšie disciplinárne návrhy. V rámci realizácie práva posledného slova disciplinárne obvinený doplnil, že ako súdny exekútor postupoval vždy v súlade so zákonom, a to aj vo veci sp. zn. EX 33/12, nikdy sa nedopustil porušenia Exekučného poriadku. Uviedol, že podaný disciplinárny návrh považuje za návrh zamestnanca ministerstva spravodlivosti - N.. S. - nie samotného ministra - pričom tento návrh považuje za úmyselne vyfabulovaný a predpokladá, že v podávaní takýchto návrhov bude N.. S. pokračovať až kým „nepôjde do dôchodku“.

Ad: ne bis in idem (rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty)

52. Skôr ako disciplinárny súd pristúpi k meritórnemu odôvodneniu jednotlivých výrokov rozhodnutia, poukazuje na to, že - napriek podaniu disciplinárne obvineného zo dňa 09.06.2023 (doručeného súdu dňa 12. júna 2023) - k tomu pozri aj bod 34 odôvodnenia - vo veci neidentifikoval okolnosti, ktoré by svojou právnou alebo skutkovou povahou bránili riadnemu konaniu a rozhodnutiu o celom podanom disciplinárnom návrhu.

53. V prvom rade považuje súd za potrebné poukázať na to, že poriadková pokuta, ktorá bola disciplinárne obvinenému uložená, sa týkala výlučne skutku, ktorý tvorí bod I. disciplinárneho návrhu.

54. Súd však na predmetné rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty nemohol prihliadať najmä z dôvodu, že - ako to opakovanne uviedol aj sám disciplinárne obvinený v priebehu ústneho pojednávania - proti predmetnému rozhodnutiu podal sťažnosť, o ktorej v čase konania a rozhodovania disciplinárneho súdu nebolo právoplatne rozhodnuté, t.j. predmetné rozhodnutie o poriadkovej pokute ani nie je právoplatné.

55. Podľa názoru disciplinárneho súdu je pritom nepochybné, že podstata zásady ne bis in idem - ak by vôbec z vecného hľadiska bola v súdnej veci relevantná (k tomu pozri aj body 56 až 58 tohto odôvodnenia) - prichádza do úvahy výlučne vo vzťahu ku skoršiemu právoplatnému (sankčnému) rozhodnutiu, pričom táto základná podmienka v súdnej veci splnená nebola. Už táto skutočnosť sama osebe vylučuje, aby na predmetné rozhodnutie disciplinárny súd prihliadal v kontexte zásady ne bis in idem, t. j. ako na prekážku, ktorá by bránila konaniu a rozhodovaniu o celom podanom disciplinárnom návrhu.

56. Disciplinárny súd však napriek tomu navyše poukazuje na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, a to napr. vo veci - sťažnosť č. 50237/99 - Tibor Jurík c/a Slovenská republika, v ktorej Európsky súd pre ľudské práva ustálil, že uloženie poriadkovej pokuty podľa trestnoprávnej úpravy Slovenskej republiky (pozn.: za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy - zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok)) vo výške 10.000 Sk pri maximálnej možnej výške poriadkovej pokuty 50.000 Sk nie je možné považovať za konanie o trestnom obvinení (čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Skutkové okolnosti súdnej veci sú pritom obdobné k tejto veci, keďže disciplinárne obvinenému (v tejto veci) bola podľa účinného Trestného

poriadku uložená poriadková pokuta vo výške 300 Eur (cca 10.000 Sk) pri maximálnej možnej výške poriadkovej pokuty ukladanej fyzickým osobám podľa účinného znenia Trestného poriadku v sume 1.650 Eur (cca 50.000 Sk).

57. Pre právnu ilustráciu je možné obdobný záver abstrahovať, napr. aj z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky (sp. zn. III. ÚS 469/22 zo dňa 22. marca 2022), podľa ktorého (pozn. vlastný preklad súdu z českého jazyka do slovenského jazyka): „Rozhodovanie súdu o uložení poriadkovej pokuty však nie je možné považovať za rozhodovanie o trestnom obvinení...“, resp. „K obdobným záverom došiel aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý opakovane judikoval, že uloženie poriadkovej pokuty súdom je opatrením procesnej povahy a toto rozhodnutie nemá parametre rozhodnutia o občianskych právach alebo záväzkoch či dokonca trestného obvinenia podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...“.

58. Rovnaký záver potvrdzuje aj právna doktrína - napr. Košičiarová, S. Procesnoprávne sankcie vo verejnej správe (In: Paneurópske právnické listy, č. 1/2022, ročník V., Bratislava: Paneurópska vysoká škola, ISSN 2644-450X), ktorá aj v súvislosti s poriadkovými pokutami podľa § 70 Trestného poriadku uvádza, že poriadkové pokuty súdna judikatúra „nepovažuje za sankcie, ale za špecifický druh procesnoprávneho úkonu. [...] Rozhodnutie o takomto poriadkovom opatrení je svojou povahou procesným rozhodnutím s procesnoprávnymi dôsledkami, nestáva sa samo osebe predmetom konania, a nejde tak o rozhodovanie vo veci samej“.

59. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov disciplinárny súd nevzhladol v uznesení, ktorým bola disciplinárne obvinenému uložená poriadková pokuta vo výške 300 Eur (pozn.: navyiac - v čase rozhodovania disciplinárneho súdu - neprávoplatne), prekážku riadneho konania a rozhodovania o celom podanom disciplinárnom návrhu. Súd teda predmetné rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní uloženého podľa § 70 Trestného poriadku nemohol vyhodnotiť ako skoršie právoplatné trestné rozhodnutie vo vzťahu ku skutku tvoriaceho bod I. podaného disciplinárneho návrhu (ne bis in idem), a preto o ňom riadne meritórne konal.

Ad: námietka nesprávneho označenia disciplinárne obvineného v disciplinárnom návrhu

60. V prvom rade považuje disciplinárny súd za relevantné poukázať na skutočnosť, že disciplinárne obvinený skutkové okolnosti veci tak, ako boli opísané v disciplinárnom návrhu, materiálne nespochybnil. Vo svojej podstate - tak vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu, ako aj počas ústneho pojednávania - skutkové okolnosti veci nerozporoval, avšak tieto právne hodnotil inak ako navrhovateľ.

61. Prvá skutočnosť, s ktorou sa súd v zmysle námietok disciplinárne obvineného musel vysporiadať, bolo samotné vymedzenie disciplinárne obvineného subjektu v návrhu. Disciplinárne obvinený namietal, že navrhovateľ ho v disciplinárnom návrhu identifikoval dátumom narodenia, nie identifikačným číslom, pod ktorým je vedený v evidencii Štatistického úradu Slovenskej republiky.

62. V súvislosti s predmetnou námietkou najvyšší správny súd uvádza, že disciplinárne obvinený bol v návrhu dostatočne špecifikovaný, resp. individualizovaný na to, aby bol nezameniteľný a zároveň, aby bolo zrejmé, že návrh nebol podaný proti nemu ako fyzickej osobe, ale proti jeho osobe ako osobe súdneho exekútora. Vyplýva to nielen z jadra návrhu, kde je disciplinárne obvinený opakovane označovaný ako „exekútor“, ale aj z časti vymedzenia osoby, proti ktorej sa návrh podáva, kde navrhovateľ popri titule, mene, priezvisku a dátume narodenia disciplinárne obvineného uviedol aj vymedzenie: „súdny exekútor so sídlom Exekútorského úradu B. XX, XXX XX G.“. Okrem toho - aj samotné odôvodnenie disciplinárneho návrhu, resp. opis skutkov jednoznačne indikujú, že návrh bol podaný proti disciplinárne obvinenému ako súdnemu exekútorovi, nie proti nemu ako fyzickej osobe.

63. Podľa § 19 ods. 1 DSP, „(1) Disciplinárny návrh musí obsahovať meno a priezvisko disciplinárne obvineného, prípadne iné údaje potrebné na to, aby sa nemohol zameniť s inou osobou, vrátane označenia jeho funkcie...“. Disciplinárny návrh spĺňa všetky uvedené formálne náležitosti vyplývajúce zo zákona, keď obsahuje meno, priezvisko, ako aj funkciu disciplinárne obvineného, resp. ďalšie údaje

potrebné na to, aby nebol zameniteľný s inou osobou. Uvedenie dátumu narodenia disciplinárne obvineného ako ďalšieho identifikačného údaju - a na strane druhej - opomenutie identifikačného čísla (IČO) disciplinárne obvineného (ako súdneho exekútora), nespôsobujú takú vadu disciplinárneho návrhu, ktorá by bránila konaniu a rozhodovaniu o ňom.

64. Námietku disciplinárne obvineného, ktorá sa týkala jeho nesprávneho označenia v disciplinárnom návrhu, najvyšší správny súd preto v súhrne vyhodnotil ako nedôvodnú a pre vec irelevantnú.

Ad: bod I disciplinárneho návrhu (nepožičanie súdneho spisu orgánu činnému v trestnom konaní)

65. Disciplinárny súd po tom, čo sa vysporiadal so spoločnou námietkou týkajúcou sa údajne nesprávneho označenia disciplinárne obvineného v disciplinárnom návrhu (bod 60 a nasl. tohto odôvodnenia), vysporiada sa s námietkami viažucimi sa k jednotlivým skutkom, za ktoré bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného.

66. Ako nedôvodnú a irelevantnú vyhodnotil disciplinárny súd námietku disciplinárne obvineného, podľa ktorej boli žiadosti orgánu činného v trestnom konaní adresované nesprávne, a teda nemohli vyvolať relevantné právne účinky, keďže boli adresované exekútorskému úradu, nie jemu ako súdnemu exekútorovi. Uvádza, že takéto (nesprávne) označenie adresáta vyplýva z doručení k žiadosti o zapožičanie spisového materiálu sp. zn. EX 33/12, kde je ako adresát uvedený exekútorský úrad a následne je pod týmto označením uvedené „N.. S. G., B. XX, XXX XX G.“ - na obálkach teda absentuje označenie „súdny exekútor“.

67. S vyššie uvedenou námietkou disciplinárne obvineného o neúčinnom doručovaní žiadostí, resp. urgencií na predloženie exekučného spisu sa najvyšší správny súd nestotožnil najmä z dôvodu, že na všetkých obálkach je uvedené - čo disciplinárny obvinený ani nerozporoval - že ich adresátom je N.. S. G. v rámci Exekútorského úradu (G.) na adrese B. XX, XXX XX G.. Je potom nesporné, že predmetné výzvy neboli adresované N.. S. G. ako fyzickej osobe, ale jemu ako súdnemu exekútorovi so sídlom Exekútorského úradu G. (na uvedenej adrese).

68. Navyiac, ak vo svojom vyjadrení k podanému disciplinárnemu návrhu disciplinárne obvinený odkazoval na ustanovenie § 5a ods. 1 Exekučného poriadku (pozn. disciplinárneho súdu - necitoval celé ustanovenie, ale len jeho prvú vetu): „Exekútor je povinný pri výkone exekučnej činnosti a ďalšej činnosti podľa tohto zákona používať označenie „súdny exekútor“.“, potom z tohto ustanovenia je zrejmé, že sa ním rieši používanie pojmu „súdny exekútor“ samotným súdnym exekútorom (pri výkone jeho činnosti).

69. Z predmetného ustanovenia Exekučného poriadku nevyplýva striktná povinnosť tretích osôb používať označenie „súdny exekútor“ vo vzťahu k súdnemu exekútorovi, resp. to, že len takto realizované označenie súdneho exekútora na jemu adresovanej zásielke vyvoláva účinky riadneho doručenia. Naopak, predmetnou právnou úpravou sa má zabezpečiť to, aby konanie súdneho exekútora navonok - pri výkone exekučnej činnosti - bolo vždy jasne identifikovateľné ako konanie súdneho exekútora, nie ako konanie fyzickej osoby.

70. Skutočnosť, že podľa § 6 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor riadi činnosť exekútorského úradu, ktorý v jeho mene plní úlohy spojené s odborným, organizačným a technickým zabezpečením exekučnej činnosti - tiež automaticky neznamená, že ak na obálke adresovanej súdnemu exekútorovi je uvedené jeho meno a priezvisko, avšak chýba na nej výslovné označenie „súdny exekútor“, že takto doručovaná výzva je doručovaná neúčinne - ak je zároveň na obálke uvedené, že sa písomnosť doručuje Exekútorskému úradu (G.) a doručuje sa na adresu sídla exekútorského úradu, resp. súdneho exekútora.

71. Okrem uvedeného je potrebné poukázať aj na to, že právna úprava neurčuje, že žiadosť o zapožičanie exekučného spisu musí byť doručená priamo súdnemu exekútorovi do vlastných rúk. Naopak, práve z dôvodu, že zapožičiavanie exekučného spisu na to oprávneným orgánom verejnej

moci je nepochybne možné považovať za organizačnú činnosť spojenú s výkonom funkcie súdneho exekútora (k tomu pozri § 6 ods. 1 Exekučného poriadku), disciplinárny senát neidentifikoval ako pochybenie orgánu činného v trestnom konaní to, že tento žiadosť o zapožičanie predmetného exekučného spisu a nadväzujúce urgencie posielal na adresu sídla exekútorského úradu so správne uvedenou adresou exekútorského sídla a so správne uvedeným titulom, menom a priezviskom súdneho exekútora na všetkých súvisiacich obálkach - hoci bez výslovného použitia slovného spojenia „súdny exekútor“. Riadne doručenie predmetných podaní orgánu činného v trestnom konaní disciplinárne obvinenému na adresu sídla jeho exekútorského úradu je podporne možné oprieť aj o § 12 ods. 7 písm. c) Exekučného poriadku, podľa ktorého „Exekútor splňa materiálne a technické podmienky na výkon činnosti podľa tohto zákona, ak ... c) v sídle exekútorského úradu je zriadená verejne prístupná podateľňa [...]“. Z uvedeného vyplýva, že zákon predpokladá, že doručovanie písomností adresovaných exekútorovi sa môže realizovať aj prostredníctvom exekútorského úradu, resp. podateľne.

72. Pre úplnosť disciplinárny súd uvádza, že ani v liste adresovanom ministerstvu spravodlivosti zo dňa 02.02.2023, v ktorom disciplinárne obvinený zaujíma vo vzťahu k ministerstvu spravodlivosti stanovisko, prečo príslušný exekučný spis príslušníkom Policajného zboru neposkytol, nenamietal, že by mu predmetná žiadosť a urgencie neboli doručené, ale prezentoval argumentáciu, prečo má za to, že nie je povinný predmetnej žiadosti o zapožičanie exekučného spisu vyhovieť.

73. Za daných okolností potom súd nemohol prisvedčiť námietke disciplinárne obvineného, že by mu tieto žiadosti, resp. urgencie neboli riadne doručené. On sám pritom ich reálne doručenie nerozporoval (dokonca ani v texte vyjadrenia k disciplinárnemu návrhu). Neposkytnutie predmetného exekučného spisu (EX 33/12) orgánom činným v trestnom konaní odvodzoval od toho, že takúto povinnosť nemá, nie od toho, že by mu žiadosť, resp. nadväzujúce urgencie neboli doručené.

74. Vzhľadom na uvedené bolo potom v ďalšom povinnosťou disciplinárneho súdu posúdiť, či disciplinárne obvinený postupoval správne, ak orgánom činným v trestnom konaní odmietol poskytnúť požadovaný exekučný spis, a to s odôvodnením, že tento je archivovaný, a preto do neho nie je možné nahliadať.

75. Ako s primárnou otázkou sa správny súd musel vysporiadať s tým, aké znenie právnej úpravy sa vzťahuje na vec, t. j. na povinnosť zapožičania, resp. predloženia exekučného spisu oprávneným orgánom a subjektom, keď z vyjadrenia disciplinárne obvineného vyplýva, že by to malo byť znenie Exekučného poriadku účinného v čase, keď bolo vedené exekučné konanie vo veci sp. zn. EX 33/12. Disciplinárne obvinený totiž vo svojom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu uviedol, že predmetné exekučné konanie „bolo vedené podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 a v roku 2019 bol spis uložený v exekútorskom archíve“. V ďalších častiach vyjadrenia odkázal na vybrané ustanovenia Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 a následne od 01.04.2017 (k tomu pozri aj body 17 až 21 tohto odôvodnenia).

76. Podľa názoru disciplinárneho senátu je v tomto kontexte potrebné rozlišovať medzi „exekučným konaním“, príp. „exekúciou“ (na strane jednej) a inými právami a povinnosťami príslušných osôb vyplývajúcimi z Exekučného poriadku (na strane druhej). Skutočnosť, že určité exekučné konanie sa riadi určitou právnou úpravou, t. j. znením právnej úpravy v určitom čase, automaticky neznamená, že tou istou právnou úpravou sa riadia aj iné práva a povinnosti oprávnených osôb, ktoré nastanú inokedy, a ktoré s predmetnou exekúciou, resp. exekučným konaním priamo nesúvisia (a to je napr. aj požičanie exekučného spisu orgánu činnému v trestnom konaní, ako aj jeho predloženie ministerstvu spravodlivosti pre účely výkonu štátneho dohľadu).

77. Ak napr. podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku platí, že na „exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. ...“, uvedené automaticky neznamená, že aj poskytnutie exekučného spisu z takejto exekúcie oprávneným subjektom (kedykoľvek v budúcnosti) - k tomu pozri aj bod 76 vyššie - sa bude tiež riadiť znením právnej úpravy vzťahujúcej sa na samotnú exekúciu, resp. exekučné konanie. Dokončenie exekučného konania - po

zmene právnej úpravy - je jedna (právna) vec; požičiavanie exekučného spisu z tejto exekúcie (a vlastne z akejkoľvek exekúcie) - podľa § 207 Exekučného poriadku, resp. predkladanie exekučného spisu ministerstvu spravodlivosti (podľa § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku) ako oprávneným subjektom - tretím osobám je iná (právna) vec. Poskytnutie spisu oprávneným subjektom (v tejto veci - orgán činný v trestnom konaní a ministerstvu spravodlivosti) totiž nie je úkonom exekúcie, resp. exekučného konania stricto sensu a nie je preto dôvod, aby sa na tieto úkony automaticky vzťahovala právna úprava, ktorá sa vzťahuje/vzťahovala na samotnú exekúciu/exekučné konanie (napr. podľa prechodných ustanovení Exekučného poriadku ku konkrétnej novele tohto zákona).

78. Právny režim poskytovania exekučného spisu oprávneným orgánom teda podľa názoru disciplinárneho súdu nesleduje automaticky právny režim samotnej exekúcie/exekučného konania. Pre účely zapožičiavania, resp. predkladania exekučného spisu oprávneným subjektom a osobám (k tomu pozri aj body 76 a 77 vyššie) má disciplinárny súd za to, že relevantným je znenie Exekučného poriadku v čase, kedy sa tieto úkony realizujú, nie znenie právnej úpravy, podľa ktorej sa realizovalo samotné exekučné konanie, resp. exekúcia, ku ktorej sa viaže spis tvoriaci predmet žiadosti.

79. Bez ohľadu na uvedené, v súdnej veci je táto otázka fakticky bez väčšej relevancie, keďže - ako to vyplynie z ďalších častí tohto odôvodnenia - tak právna úprava v čase vedenia exekúcie sp. zn. EX 33/12, ako aj v čase doručenia predmetných žiadostí oprávnených subjektov disciplinárne obvinenému, zakladali jeho povinnosť poskytnúť týmto orgánom príslušný exekučný spis.

80. Najvyšší správny súd však v prvom rade pre účely súdnej veci poukazuje na to, že je potrebné rozlišovať medzi inštitútom nazerania do exekučného spisu (podľa § 205 Exekučného poriadku) a požičiavaním exekučných spisov oprávneným subjektom (podľa § 207 Exekučného poriadku), resp. predkladaním exekučného spisu orgánu dohľadu podľa § 8 ods. 4 Exekučného poriadku. Tak orgán činný v trestnom konaní, ako ani ministerstvo spravodlivosti nežiadali od disciplinárne obvineného nazretie do exekučného spisu - EX 33/12 - podľa ustanovenia § 205 Exekučného poriadku, ale žiadali o

a) orgán činný v trestnom konaní - „zapožičanie spisového materiálu pod sp. zn. EX 33/12“, a to „podľa § 3 ods. 1/ Trestného poriadku a § 207 zákona č. 233/1995 Z. z.“ (k tomu pozri vykonané listinné dôkazy - najmä žiadosť policajného útvaru zo dňa 24.11.2020 a nadväzujúce urgencie - bod 40 tohto odôvodnenia)

b) ministerstvo spravodlivosti - „o zaslanie exekučného spisu sp. zn. EX 33/12“, a to podľa § 8 ods. 4 Exekučného poriadku (k tomu pozri vykonaný listinný dôkaz - žiadosť ministerstva spravodlivosti zo dňa 1. februára 2023 - bod 40 tohto odôvodnenia).

81. Ani jeden z oprávnených subjektov teda nežiadal o nazretie do spisu (podľa § 205 Exekučného poriadku), ale oba orgány žiadali o zapožičanie, resp. predloženie exekučného spisu/spisového materiálu sp. zn. EX 33/12, a to podľa iných zákonných ustanovení.

82. Je nesprávny predpoklad disciplinárne obvineného, že poskytnutie spisu oprávneným osobám (podľa § 207 Exekučného spisu) je potrebné interpretovať v kontexte nazerania do spisu (podľa § 205 Exekučného poriadku), pričom - paradoxne - tak vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu, ako ani na ústnom pojednávaní disciplinárne obvinený neuviedol žiadnu relevantnú - meritórnú argumentáciu, prečo by tomu tak malo byť (okrem tvrdenia, že by tomu mal byť „per analogiám“ - k tomu pozri aj bod 20 tohto rozhodnutia). Tento záver disciplinárne obvineného však nepodporuje ani vlastné znenie ustanovení § 205 Exekučného poriadku, resp. § 207 Exekučného poriadku, a to či už v znení právnej úpravy, ktorá sa vzťahovala na samotné exekučné konanie vo veci EX 33/12 alebo v čase predmetných žiadostí orgánov verejnej moci o zapožičanie, resp. predloženie spisu [k tomu porovnaj - § 205 v znení do 31.03.2017 - „(1) Oprávnené orgány a osoby (§ 206) môžu nazerať do spisov, ktoré nie sú uložené v exekútorskom archíve, a robiť si z nich výpisy výlučne v kancelárii exekútora pod jeho dohľadom alebo pod dohľadom ním povereného zamestnanca. O nazretí do spisu sa v spise urobí záznam. (2) Na odôvodnenú žiadosť oprávnených orgánov a osôb možno spis zaslať doporučené inému exekútorovi, v ktorého kancelárii možno doň nazrieť.“, § 206 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 - „(1) Oprávnenými orgánmi sú v rozsahu svojej pôsobnosti komora, ministerstvo, orgány

činné v trestnom konaní, súdy, prokuratúra, daňové úrady, správy finančnej kontroly a okresné úrady v sídlach krajov. (2) Oprávnenými osobami sú účastníci exekučného konania, ich právni nástupcovia, zástupcovia týchto osôb a znalec, ak ho príslušný orgán uvedený v odseku 1 za znalca ustanovil a uložil mu povinnosť nazrieť do spisu.", § 207 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 - „Exekútor požičia svoje spisy na odôvodnenú písomnú žiadosť orgánom uvedeným v § 206 ods. 1, ako aj znalcom za podmienok uvedených v § 206 ods. 2.", ustanovenie § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku „Pri výkone štátneho dohľadu je exekútor povinný ministerstvu poskytnúť súčinnosť tým, že a) v lehote určenej ministerstvom predloží kópie požadovaných listín a spisy, o ktoré ministerstvo požiada", ďalej k tomu pozri § 205 Exekučného poriadku v čase podania žiadostí orgánov verejnej moci tvoriacich predmet tohto konania „Exekútor umožní nazerať do spisov osobám, vo vzťahu ku ktorým nemá povinnosť zachovávať mlčanlivosť, a znalcov, ktorého takáto osoba za znalca ustanovila. Tieto osoby a znalec si z nich môžu robiť výpisy výlučne v kancelárii exekútora pod jeho dohľadom alebo pod dohľadom ním povereného zamestnanca. O nazretí do spisu sa v spise urobí záznam." a § 207 Exekučného poriadku v čase podania žiadostí orgánov verejnej moci tvoriacich predmet tohto konania „Exekútor požičia exekučné spisy na písomnú žiadosť orgánom činným v trestnom konaní, súdu, komore a ministerstvu.", ako aj § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku v čase žiadosti ministerstva spravodlivosti - „Pri výkone štátneho dohľadu je exekútor povinný ministerstvu poskytnúť súčinnosť tým, že a) v lehote určenej ministerstvom predloží kópie požadovaných listín a spisy, o ktoré ministerstvo požiada"]. Ani z jedného z citovaných ustanovení nevyplýva právna korelácia medzi ustanoveniami § 205 (na strane jednej) a § 207, resp. § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku (na strane druhej).

83. Podľa názoru disciplinárneho senátu je potom - aj vzhľadom na vyššie uvedené znenie príslušných zákonných ustanovení - nepochybné, že ide o rôzne právne inštitúty, s rôznym právnym režimom, s rôznym vymedzením podmienok a predpokladov ich realizácie, ako aj s rôznym vymedzením oprávnených osôb. Predmetné inštitúty sa líšia, napr. tak v účele, ako aj v spôsobe výkonu príslušného práva. Disciplinárny senát neidentifikoval žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by mali viesť k záveru o akejkolvek kogentnej vzájomnej podmienenosti alebo prepojenosti inštitútu nazerania do spisu (podľa § 205 Trestného poriadku) a inštitútu poskytnutia (zapožičania) exekučného spisu podľa § 207 Exekučného poriadku, resp. predkladania exekučného spisu podľa § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku

(k tomu pozri ďalej toto odôvodnenie aj ku skutku uvedenému v bode II. výroku I. tohto rozhodnutia). Akokoľvek sa disciplinárne obvinený domáha takéhoto prepojenia predmetných inštitútov prostredníctvom analógie („per analogiám” - k tomu pozri aj bod 20 tohto odôvodnenia), táto je v rámci interpretácie a aplikácie právnych noriem primárne dôvodná v prípade, ak by určitý dej, určitú právnu skutočnosť a pod. zákon riadne neupravoval (t. j. existovala by tzv. „diera v zákone”), ďalej ak by príslušná právna úprava bola vágna do takej miery, že je tento nedostatok potrebné preklenúť práve analógiou a pod., pričom takéto okolnosti v súdnej veci nie sú. Súd z dôvodov uvedených vyššie nevidí dôvod nielen na aplikáciu analógie (uplatnenie právnej úpravy nazerania do exekučného spisu na právny inštitút požičiavania, resp. predkladania spisu oprávneným orgánom), ale ani len extenzívneho výkladu, ktorý naznačuje disciplinárne obvinený.

84. V súvislosti so žiadosťou orgánu činného v trestnom konaní o zapožičanie spisového materiálu - sp. zn. EX 33/12 potom najvyšší správny súd poukazuje na to, že podľa § 3 ods. 1 Trestného poriadku (v znení účinnom v čase žiadosti policajného útvaru o zapožičanie exekučného spisu EX 33/12 - zo dňa 24.11.2020, ako aj nadväzujúcich urgencií) platilo, že „Štátne orgány, vyššie územné celky, obce a iné právnické osoby a fyzické osoby sú povinné poskytnúť súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri plnení ich úloh, ktoré súvisia s trestným konaním. Iným právnickým osobám a fyzickým osobám preukázané vecné náklady s týmto spojené hradí štát, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Na konanie a rozhodovanie sa primerane použijú ustanovenia § 553 ods. 5 a 6; taký návrh môže podať ten, komu vecné náklady vznikli.”.

85. Podľa § 207 Exekučného poriadku (v znení účinnom v čase žiadosti policajného útvaru o zapožičanie exekučného spisu EX 33/12 - zo dňa 24.11.2020, ako aj nadväzujúcich urgencií) platilo,

že „Exekútor požičia exekučné spisy na písomnú žiadosť orgánom činným v trestnom konaní, súdu, komore a ministerstvu.“.

86. Navyše, ak by sa aj na vec aplikovalo znenie právnej úpravy, ktorá sa vzťahovala na samotnú exekúciu EX 33/12 - ako to vyplýva z vyjadrenia disciplinárne obvineného k disciplinárnemu návrhu, mala by to byť právna úprava účinná do 31.03.2017 (k tomu pozri aj body 17 až 21 tohto odôvodnenia), aj v takom prípade by platilo, že podľa § 207 Exekučného poriadku „Exekútor požičia svoje spisy na odôvodnenú písomnú žiadosť orgánom uvedeným v § 206 ods. 1, ako aj znalcom za podmienok uvedených v § 206 ods. 2.“, pričom v ustanovení § 206 ods. 1 Exekučného poriadku sú ako oprávnený subjekt uvedené aj orgány činné v trestnom konaní, keď zároveň podľa § 10 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku (veta prvá), orgánmi činnými v trestnom konaní sú prokurátor a policajt.

87. Z vykonaných listinných dôkazov (žiadosti orgánu činného v trestnom konaní a nadväzujúce urgencie) pritom nepochybne vyplýva, že tento (ako oprávnený orgán) v predmetných podaniach (žiadosti a urgenciách) uviedol, že na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Poprade „je vedené prípravné konanie vo veci prečinu Zneužívania právomocí verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. K spáchaniu predmetného trestného činu malo dôjsť v súvislosti so súdnou exekúciou pod sp. zn. EX 33/12, ktorú vykonával N.. S. G., súdny exekútor so sídlom Exekútorský úrad G., B. XX, XXX XX G.“ a o zapožičanie predmetných spisov žiada práve na základe vyššie uvedeného. Príslušná žiadosť orgánu činného v trestnom konaní teda bola primerane odôvodnená.

88. Je potom zrejmé, že bez ohľadu na to, ktorá právna úprava sa na vec použije, t. j. či právna úprava relevantná v čase realizácie exekučného konania sp. EX 33/12 (znenie Exekučného poriadku účinné do 31.03.2017) alebo právna úprava účinná v čase žiadosti policajného útvaru o zapožičanie exekučného spisu EX 33/12 a nadväzujúcich urgencií, materiálny rozdiel v znení ustanovenia § 207 Exekučného poriadku spočíva len v tom, či musela byť predmetná žiadosť odôvodnená alebo nie (k tomu pozri aj bod 82 - citované zákonné ustanovenia). Zároveň však je nesporné, že ak by sa aj na vec uplatňovala právna úprava, ktorá sa vzťahovala na samotné exekučné konanie (ako to naznačuje disciplinárne obvinený), aj v takom prípade by bolo povinnosťou disciplinárne obvineného súdneho exekútora príslušný exekučný spis podľa § 207 Exekučného poriadku orgánu činnému v trestnom konaní poskytnúť, keďže jeho žiadosť zo dňa 24.11.2020 obsahovala aj vymedzenie dôvodu (k tomu pozri bod 87 odôvodnenia vyššie).

89. Navyše, požiadavka orgánov verejnej moci poskytovať súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní vyplýva výslovne aj z ustanovenia § 3 ods. 1 Trestného poriadku (k tomu pozri aj bod 84 vyššie), pričom znenie tohto ustanovenia bolo identické v oboch časových úsekoch (t.j. tak v čase exekučného konania EX 33/12, ako aj v čase žiadosti a urgencií orgánu činného v trestnom konaní adresovaných disciplinárne obvinenému).

90. Argumentácia disciplinárne obvineného o tom, že predmetný spis nemohol orgánu činnému v trestnom konaní poskytnúť z dôvodu, že tento bol už v rozhodnom čase archivovaný (t.j. bol v archíve exekútora), je podľa názoru súdu tiež bez právnej relevancie a je nesprávny. Samotná skutočnosť, že spis sa nachádza v archíve súdneho exekútora nemôže viesť automaticky k záveru, že tento nie je možné poskytnúť oprávneným osobám podľa § 207 Exekučného poriadku, resp. § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku.

91. Archivácia exekučného spisu totiž neznamená, že spis ako „predmet výpožičky“ prestáva existovať. Archivácia spisu vo svojej podstate znamená len toľko, že tento sa premiestňuje do osobitného („archívneho“) režimu, ale nie to, že stráca spôsobilosť byť predmetom úkonov predpokladaných zákonom. Takýto výklad - opakovane naznačený disciplinárne obvineným v priebehu konania - nemá podľa názoru disciplinárneho súdu nielen právny základ, ale absentuje mu aj rovina právnej racionality. Je totiž nesporné, že zavedením právneho režimu archivácie exekučného spisu zákonodarca nedefinoval „priestor na utajenie“ exekučného spisu, ale vytvoril právny základ toho, aby sa u exekútora separátne viedli, resp. skladovali skončené a neskončené veci (k tomu pozri aj

Výnos Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (č. 1618/1998-60) zo dňa 15. júna 1998, ktorým sa vydáva Kancelársky poriadok pre súdnych exekútorov (k tomu pozri aj oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - č. 228/1998 Z. z.).

92. Naviac, ustanovenie § 211 (veta druhá) Exekučného poriadku výslovne určuje, že na nazeranie a požičiavanie „týchto spisov“ (rozumej - archivovaných) „platia primerane ustanovenia § 205 až § 207“. Zákonodarca teda popri tom, že súdnym exekútorom umožnil osobitné vedenie archívnych exekučných spisov, nezbavil ich povinnosti tieto - v prípade splnenia zákonných predpokladov - riadne poskytnúť na to oprávneným osobám. Naopak, v časti Exekučného poriadku upravujúcej archivované exekučné spisy (§ 211 Exekučného poriadku) zákonodarca výslovne odkázal na aplikáciu ustanovení § 205 a § 207 Exekučného poriadku aj vo vzťahu k týmto spisom, čím akcentoval, že povinnosť realizácie úkonov podľa § 205 až § 207 Exekučného poriadku naďalej existuje aj po archivácii exekučných spisov.

93. Z vyššie uvedených dôvodov sa potom disciplinárny senát nemohol stotožniť s právnym názorom disciplinárne obvineného, že by tento nemal povinnosť poskytnúť predmetný exekučný spis (EX 33/12) orgánu činnému v trestnom konaní. Požiadavku o zapožičanie predmetného spisu (hoci v čase požiadavky už archivovaného) realizoval oprávnený orgán (orgán činný v trestnom konaní), ktorý svoju žiadosť navyše aj primerane odôvodnil (k tomu pozri aj body 87 a 88 tohto odôvodnenia).

94. Nie je pritom relevantné, že v texte žiadosti orgán činný v trestnom konaní uviedol, že žiada o zapožičanie „spisového materiálu pod sp. zn. EX 33/12“ (a že nepoužil, napr. pojem „exekučný spis“), keďže aj z takto vymedzenej požiadavky bolo zrejmé, že sa domáha exekučného spisu vo veci EX 33/12. Okrem toho - v priebehu konania pred disciplinárnym súdom - disciplinárne obvinený neprodukoval dôkaz, z ktorého by napr. vyplývalo, že požiadavku orgánu činného v trestnom konaní považoval za nezrozumiteľnú, nejednoznačnú a pod. Prípadné úvahy disciplinárne obvineného, že či už orgán činný v trestnom konaní alebo ministerstvo spravodlivosti v rámci štátneho dohľadu, mali špecifikovať konkrétne listiny, ktoré žiadajú, rovnako nemajú žiadnu oporu v právnej úprave. Je totiž nesporné, že je na zväžení týchto orgánov, či žiadajú predložiť časť spisu (ktorú by špecifikovali) alebo spis ako celok. V súdnej veci orgán činný v trestnom konaní, ako aj ministerstvo spravodlivosti žiadali o predloženie celého exekučného spisu EX 33/12.

95. Pre úplnosť najvyšší správny súd dopĺňa, že v súdnej veci nevidel dôvod skúmať okolnosti priamo s vecou nesúvisiace, príp. s ňou súvisiace len marginálne (napr. trestné oznámenia podávané disciplinárne obvineným na príslušníkov Policajného zboru, trestné konania vedené proti disciplinárne obvinenému, samotný priebeh exekúcie sp. zn. EX 33/12, konanie povinnej vo vzťahu k disciplinárne obvinenému ako súdnemu exekútorovi vo veci sp. zn. EX 33/12, predchádzajúce poskytnutie spisu EX 33/12, či už orgánom činným v trestnom konaní alebo ministerstvu spravodlivosti, prípadnú manipuláciu s exekučným spisom zo strany orgánov činných v trestnom konaní a pod.). Tieto okolnosti boli totiž v tomto disciplinárnom konaní bez významu. Najvyšší správny súd musel svoju pozornosť zamerať výlučne na to, či disciplinárne obvinený mal povinnosť poskytnúť (archivovaný) exekučný spis sp. zn. EX 33/12 orgánu činnému v trestnom konaní (resp. ministerstvu spravodlivosti v súvislosti s výkonom štátneho dohľadu) alebo nie.

96. Rovnako tak disciplinárny senát nemohol skúmať a zaoberať sa úvahami disciplinárne obvineného týkajúcimi sa toho, že by s exekučným spisom bolo po jeho poskytnutí orgánu činnému v trestnom konaní (príp. ministerstvu spravodlivosti) nezákonne manipulované. Odhliadnuc od toho, že v tomto štádiu konania išlo o predpoklad disciplinárne obvineného (ako to sám uviedol vo svojom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu), aj keby k takej neoprávnenej manipulácii s exekučným spisom došlo, uvedené by bolo mimo dispozičnej a zodpovednostnej sféry disciplinárne obvineného a za takéto nezákonné konanie tretích osôb by nezodpovedal.

97. V súvislosti so skutkom v bode I. (výrok I. rozhodnutia) z vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší správny súd Slovenskej republiky k záveru, že predmetný skutok spočíva v porušení jednoznačnej zákonnej povinnosti disciplinárne obvineného ako súdneho exekútora poskytovať

súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní. Príslušná povinnosť je v zákone vymedzená bez akýchkoľvek pochybností, resp. akejkol'vek neurčitosti. Disciplinárny senát sa nemohol stotožniť s tvrdením disciplinárne obvineného, podľa ktorého je požičiavanie archívnych exekučných spisov potrebné interpretovať v kontexte právneho režimu nazerania do exekučného spisu podľa § 205 Exekučného poriadku, keďže súd má za to, že sa jedná o dva rôzne právne inštitúty s rôznym právnym režimom. Uplatňovanie akejkol'vek analógie - ako to naznačil disciplinárne obvinený v priebehu konania - pritom nie je potrebné, ako ani dôvodné.

Ad: bod II disciplinárneho návrhu (nepredloženie exekučného spisu EX 33/12 Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky pre účely výkonu štátneho dohľadu)

98. Druhý skutok kladený za vinu disciplinárne obvinenému navrhovateľom spočíval v tom, že tento príslušný exekučný spis (EX 33/12) nepredložil ani ministerstvu spravodlivosti ako orgánu vykonávajúcemu štátny dohľad (podľa § 8 Exekučného poriadku).

99. Disciplinárne obvinený nerozporoval, že mu dňa 2. februára 2023 bola doručená žiadosť ministerstva spravodlivosti o predloženie exekučného spisu EX 33/12. Namietal však - rovnako ako v prípade žiadosti orgánu činného v trestnom konaní - že by mal povinnosť tento spis ministerstvu spravodlivosti poskytnúť. Tvrdil, že „do spisu ktorý je v exekútorskom archíve nemá právo nazeráť ani policajt ani zamestnanec MS SR.“, čo vyplýva priamo z podania disciplinárne obvineného označeného ako „Oznámenie na žiadosť.“ zo dňa 02.02.2023, ktoré bolo ministerstvu spravodlivosti doručené v ten istý deň.

100. Aj v tomto oznámení disciplinárne obvinený odkazuje na ustanovenie § 205 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a rovnako aj na ustanovenie § 207 Exekučného poriadku, ktoré upravuje požičiavanie exekučného spisu, pričom tak robí v spojení s ustanovením § 205 Exekučného poriadku (nazeranie do spisu).

101. Ďalej v predmetnom oznámení orgánu dohľadu disciplinárne obvinený uviedol, že spis EX 33/12 bol opakovane poskytnutý tak orgánom činným v trestnom konaní, ako aj ministerstvu spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti informoval o tom, že podal trestné oznámenie na „ďalšieho skorumpovaného policajta I., ako aj žiadosť o preverenie jeho nezákonného postupu“, pričom doplnil, že tak bude postupovať „pri každom skorumpovanom štátnom darmožráčovi plateného z mojich daní, nakoľko postup, ktorý požaduje a to vyžiadanie si archivovaného exekučného spisu MS SR ktoré archivovaný exekučný spis doručí skorumpovanému I. poza môj chrbát je nezákonný.“.

102. Disciplinárny súd musel vo veci tohto skutku svoju pozornosť zamerať výlučne na to, či ministerstvo spravodlivosti bolo oprávnené požadovať od disciplinárne obvineného exekučný spis EX 33/12 pre účely výkonu štátneho dohľadu a ak áno, či si túto povinnosť disciplinárne obvinený splnil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že exekučný spis EX 33/12 disciplinárne obvinený ministerstvu spravodlivosti neposkytol, čo ani sám nerozporoval.

103. V súvislosti s týmto skutkom disciplinárny súd primárne uvádza, že požiadavku na predloženie exekučného spisu EX 33/12 formuloval orgán štátneho dohľadu (ministerstvo spravodlivosti) odkazom na § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, podľa ktorého „(4) Pri výkone štátneho dohľadu je exekútor povinný ministerstvu poskytnúť súčinnosť tým, že a) v lehote určenej ministerstvom predloží kópie požadovaných listín a spisy, o ktoré ministerstvo požiada.“ (k tomu pozri aj bod 80 a nasl. tohto odôvodnenia vyššie). Citované znenie ustanovenia § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku pritom bolo identické v čase žiadosti ministerstva spravodlivosti (žiadosť doručená disciplinárne obvinenému dňa 2. februára 2023), ako aj v čase do 31.03.2017 (t. j. v znení Exekučného poriadku, ktoré sa vzťahovalo na exekučné konanie - sp. zn. EX 33/12).

104. Z citovaného ustanovenia pritom nevyplýva, že by sa pre účely štátneho dohľadu malo rozlišovať medzi exekučnými vecami riadne skončenými (archivovanými) a vecami, v ktorých ešte exekučné

konanie prebieha. Zákonodarca v predmetnom ustanovení (§ 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku) použil spojenie „spisy“ a neuviedol ani žiadnu dodatočnú špecifikáciu, t. j. najmä nezúžil množinu týchto spisov napr. na tzv. „živé“ - neskončené veci. Je preto nesporné, že povinnosť súdneho exekútora predložiť exekučný spis orgánu dohľadu (ministerstvu spravodlivosti) sa bude viazať na akýkoľvek spis (vrátane spisu archivovaného, resp. skončenej veci) - ak neexistujú iné zákonné prekážky, ktoré by tomu bránili alebo znemožňovali splnenie tejto povinnosti (k tomu pozri napr. § 72a Výnosu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (č. 1618/1998-60) zo dňa 15. júna 1998, ktorým sa vydáva Kancelársky poriadok pre súdnych exekútorov (oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - č. 228/1998 Z. z.) upravujúci dobu uloženia exekučného spisu, vyradovacie konanie a pod.).

105. Podľa názoru disciplinárneho súdu je pritom v takejto zákonnej úprave badať aj zložku právnej racionality, keďže je zrejmé, že protiprávne konanie súdneho exekútora môže byť zistené aj dodatočne - v už skončenej veci - a to zo spisu, ktorý je už archivovaný. Samotný inštitút štátneho dohľadu by bol materiálne oslabený, keby ustanovenie § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku malo byť vykladané tak, že súdny exekútor pre účely štátneho dohľadu nie je povinný poskytnúť orgánu dohľadu (ministerstvu spravodlivosti) archivovaný exekučný spis. Takýto výklad by sa priecil nielen vlastnému - jazykovému - zneniu ustanovenia § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, ako aj logickému výkladu právnych noriem, ale bol by tiež v rozpore s verejným záujmom. Podstatne by sa totiž zúžil priestor na prípadné postihovanie protiprávneho konania súdnych exekútorov.

106. Skutočnosť, že štátny dohľad sa môže vykonávať vo vzťahu k exekútorovi aj v rámci skončených vecí vyplýva nielen z toho, že žiadne takéto obmedzenie nevyplýva priamo zo zákona (k tomu porovnaj napr. aj § 8 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku), ale napr. aj z toho, že Výnos Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (č. 1618/1998-60) zo dňa 15. júna 1998, ktorým sa vydáva Kancelársky poriadok pre súdnych exekútorov (k tomu pozri aj oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - č. 228/1998 Z. z.) v ustanovení § 1 ods. 2 písm. c) určuje, že „Exekútor spĺňa materiálne podmienky, ak má c) zriadený exekútorský archív tak, aby jeho umiestnenie neznemožňovalo výkon dohľadu na mieste“. Aj z tejto úpravy je možné podporne dospieť k záveru, že dohľadová právomoc ministerstva spravodlivosti nekončí uložením exekučného spisu do exekútorského archívu, ale - naopak - trvá aj naďalej, a teda aj vo veciach, v rámci ktorých sa už úkony neuskutočňujú a sú skončené.

107. Naviac, z dôvodov uvedených vyššie v tomto rozhodnutí, je aj vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode II. výroku I. tohto rozhodnutia právne irelevantná argumentácia disciplinárne obvineného ustanovením § 205 Exekučného poriadku, a to najmä v súvislosti s právnym názorom disciplinárne obvineného, že poskytovanie exekučného spisu sa podľa uvedeného ustanovenia viaže výlučne na exekučné spisy, ktoré nie sú uložené v exekútorskom archíve. Ako už najvyšší správny súd uviedol vyššie v tomto odôvodnení (k tomu analogicky porovnaj odôvodnenie napr. v bodoch 77, 82, 83, 90 a nasl. tohto rozhodnutia), je nesprávny právny predpoklad disciplinárne obvineného, že ustanovenie § 207 Exekučného poriadku, príp. § 8 - a osobitne § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku - je potrebné interpretovať v kontexte § 205 Exekučného poriadku.

108. Z uvedeného potom vyplýva, že tak ako bol disciplinárne obvinený povinný poskytnúť požadovaný exekučný spis podľa § 207 Exekučného poriadku (v spojení s § 3 ods. 1 Trestného poriadku) orgánu činnému v trestnom konaní, túto povinnosť mal aj vo vzťahu k orgánu štátneho dohľadu (ministerstvu spravodlivosti), a to ako povinnosť podľa § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku - bez ohľadu na to, že spis sa už v danom čase nachádzal v exekútorskom archíve.

109. Súdnemu exekútorovi pritom neprislúcha uvažovať o tom, ako bude v ďalšom s predmetným exekučným spisom nakladať samotný orgán štátneho dohľadu, príp. jeho zamestnanec a už vôbec tieto svoje úvahy a predpoklady nemôže vnímať ako zákonný dôvod pre nepredloženie príslušného spisu ministerstvu spravodlivosti. Ako už bolo uvedené vyššie, prípadné protiprávne konanie tretích osôb, do dispozície ktorých by sa exekučný spis dostal, by totiž nemohlo byť pripísané na ťarchu, resp. do zodpovednostnej sféry disciplinárne obvineného (k tomu pozri aj bod 96 tohto odôvodnenia).

110. Disciplinárny súd navyše dopĺňa, že ak disciplinárne obvinený vyslovil predpoklad, že predmetný exekučný spis by sa od orgánu štátneho dohľadu mohol nezákonne („poza môj chrbát“) dostať do dispozície orgánu činného v trestnom konaní, podľa názoru disciplinárneho súdu - a to bez ohľadu na to, že by táto skutočnosť bola relevantná pre rozhodnutie najvyššieho správneho súdu v tejto veci - by si orgán činný v trestnom konaní mohol predmetný spis vyžiadať aj od ministerstva spravodlivosti, a to práve odkazom na § 3 ods. 1 Trestného poriadku.

111. Záverom je potrebné uviesť, že ak disciplinárne obvinený namietal účelovosť štátneho dohľadu, disciplinárnemu súdu v tomto konaní neprislúcha skúmať, aké okolnosti viedli ministerstvo spravodlivosti k realizácii dohľadu nad činnosťou disciplinárne obvineného. Disciplinárny senát v rámci konania (v súvislosti so skutkom uvedeným v bode II. výroku I. tohto rozhodnutia) neidentifikoval okolnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom negovali vlastnú právomoc ministerstva spravodlivosti ako orgánu štátneho dohľadu (vo vzťahu k disciplinárne obvinenému) vrátane oprávnenej požiadavky ministerstva spravodlivosti o predloženie požadovaného exekučného spisu EX 33/2012.

112. Ak mal disciplinárne obvinený za to, že dohľad je vykonávaný nezákonne, mal možnosť uplatniť iné právne nástroje, ktoré mu právny poriadok Slovenskej republiky umožňuje (napr. podaním žaloby na príslušný správny súd), pričom disciplinárnemu súdu neoznámil, že by tak urobil, že by podal akúkoľvek žalobu na príslušný súd a pod. Disciplinárnemu senátu v tomto konaní neprislúcha hodnotiť, napr. podklad, na základe ktorého začalo ministerstvo spravodlivosti vykonávať štátny dohľad, spôsob jeho realizácie, príp. iné okolnosti s ním spojené. Disciplinárny súd bol v tomto konaní obmedzený v zásade na preskúmanie toho, či ministerstvo spravodlivosti má právomoc vykonávať nad disciplinárne obvineným štátny dohľad, keď dospel k záveru, že tomu tak je (§ 8 Exekučného poriadku) a v tomto kontexte následne skúmal aj požiadavku ministerstva spravodlivosti o predloženie exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12 (podľa § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku), ktorú vyhodnotil ako dôvodnú. Nesplnenie tejto povinnosti disciplinárne obvineným (predloženie spisu ministerstvu) a nadväzujúce podanie disciplinárneho návrhu (aj) za tento skutok navrhovateľom proti disciplinárne obvinenému potom nie je možné - podľa názoru najvyššieho správneho súdu - vnímať ako „zneužitie“ ustanovenia § 17 písm. a) DSP (ako to uviedol disciplinárne obvinený v priebehu konania - k tomu pozri aj bod 29 tohto odôvodnenia). Požiadavka ministerstva spravodlivosti na predloženie spisu EX 33/12 mala oporu v zákone (v Exekučnom poriadku), bola realizovaná v súlade so zákonom, jasne a zrozumiteľne, príslušná právomoc bola uskutočnená vo vzťahu k povinnej osobe (súdny exekútor), nešlo o úkon disproportný, keď lehota 10 dní na poskytnutie spisu je podľa súdu primeraná (sám disciplinárne obvinený, napr. o predĺženie tejto lehoty ani nežiadal) - a neboli preto vo veci identifikované také okolnosti, ktoré by akokoľvek zbavovali disciplinárne obvineného povinnosti splniť legitímnu požiadavku orgánu štátneho dohľadu predložiť predmetný spis. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené okolnosti podanie disciplinárneho návrhu - ako už súd uviedol vyššie - nepredstavuje „zneužitie“ práva ministra spravodlivosti podľa disciplinárneho návrhu podľa § 17 písm. a) DSP.

Záver

113. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov potom disciplinárny súd dospel k záveru, že disciplinárne obvinený svojím konaním naplnil znaky disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia, keď zavineným konaním - z nedbanlivosti - orgánu činnému v trestnom konaní nepožičal (podľa § 3 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 207 Exekučného poriadku) a ministerstvu spravodlivosti ako orgánu štátneho dohľadu nepredložil (podľa § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku) exekučný spis - sp. zn. EX 33/12. Nedbanlivostné konanie disciplinárne obvineného identifikoval disciplinárny súd vo veci vzhľadom na skutočnosť, že disciplinárne obvinený neposkytnutie spisu odvodzoval od nesprávnych právnych názorov, ktoré mal v súvislosti s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku, keď mal za to, že na požičiavanie, resp. predkladanie spisu oprávneným orgánom je potrebné primerane aplikovať aj úpravu týkajúcu sa nazerania do exekučného spisu, resp. mal za to, že právna úprava súdnemu exekútorovi neumožňuje

poskytovanie exekučného spisu oprávneným orgánom, ak je predmetný spis už archivovaný. Najvyšší správny súd potom z hľadiska deliktuálneho nemal vo veci preukázaný úmysel disciplinárne obvineného príslušný spis (EX 33/12) uvedeným orgánom neposkytnúť - hoci by mal vedomosť o tom, že takú povinnosť má - a preto vyhodnotil jeho konanie ako nedbanlivostné. Disciplinárny súd sa z vyššie uvedených dôvodov nestotožnil s názorom navrhovateľa uvedeným v disciplinárnom návrhu, podľa ktorého disciplinárne obvinený predmetné skutky spáchal úmyselne - „vo forme priameho úmyslu, pretože chcel porušiť záujem chránený Exekučným poriadkom" (k tomu pozri str. 5 disciplinárneho návrhu).

114. Disciplinárny súd mal za preukázané, že žiadosť orgánu činného v trestnom konaní bola vecne odôvodnená (pre účely prípravného konania vo veci prečinu zneužitia právomocí verejného činiteľa) a rovnako aj ministerstvo spravodlivosti v príslušnej žiadosti disciplinárne obvinenému uviedlo dôvod, pre ktorý žiadalo o predloženie spisu (vykonanie štátneho dohľadu). Z tohto pohľadu je potom v súdnej veci bez väčšej relevancie, či sa na vec vzťahuje právna úprava účinná v čase podania týchto žiadostí disciplinárne obvinenému (kedy sa už odôvodnenie žiadosti nevyžadovalo) alebo skoršia právna úprava (kedy sa odôvodnenie žiadosti vyžadovalo), keďže žiadosti oboch orgánov vyhodnotil disciplinárny súd ako primerane odôvodnené. S tvrdením disciplinárne obvineného o tom, že by predmetné žiadosti neboli odôvodnené (k tomu pozri napr. aj bod 26 tohto rozhodnutia), sa súd nemohol stotožniť. Skutočnosť, že požadovaný exekučný spis je od roku 2019 v exekútorskom archíve neznamena, že by disciplinárne obvinený nemal povinnosť požičať ho orgánu činnému v trestnom konaní, resp. ho predložiť orgánu dohľadu.

115. Z vykonaného dokazovania vyplynulo (a disciplinárne obvinený to ani nerozporoval, resp. dôkaz o opaku nenavrhol ani nepredložil), že tak orgánu činnému v trestnom konaní, ako ani ministerstvu spravodlivosti príslušný exekučný spis - na základe ich žiadostí - nepožičal, resp. nepredložil. V prípade orgánu činného v trestnom konaní tak neurobil ani napriek jeho nadväzujúcim urgenciám. Príslušné skutočnosti - po ich overení na základe vykonaného dokazovania - uviedol disciplinárny senát do výroku I. tohto rozhodnutia. Disciplinárny návrh bol disciplinárne obvinenému doručený dňa 24.03.2023 a k tomuto dátumu preto následne disciplinárny senát určil aj koniec skutkov uvedených vo výroku I. tohto rozhodnutia pre účely tohto disciplinárneho konania (k tomu porovnaj, napr. body 22 až 24 rozhodnutia NSS SR - č. k. 31D/11/2021-70 zo dňa 10. mája 2022 - „23. [...] zásadne platí, že ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok. Vznesenie obvinenia tak prerušuje tzv. kvalifikačnú jednotu skutku a konanie obvineného potom, čo sa obvinený dozvedel, tvorí nový skutok, ktorý môže prípadne tvoriť nové disciplinárne previnenie.", resp. „24. Na základe podaného výkladu tak treba za moment, ktorý na účely § 122 ods. 13 Tr. zák. prerušuje kvalifikačnú jednotu disciplinárneho previnenia, v disciplinárnom konaní považovať zásadne okamih doručenia disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinenému. Ak je predmetom disciplinárneho návrhu trváce disciplinárne previnenie, znamená to, že za jeden skutok takéhoto previnenia sa považuje obdobie, ktoré začína momentom vytvorenia alebo začatia udržiavania protiprávneho stavu a trvá počas celého nepretržitého udržiavania tohto stavu až do okamihu, kedy protiprávny stav zanikne, alebo do okamihu, kedy je disciplinárne obvinenému doručený disciplinárny návrh.").

116. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že disciplinárny súd pri rozhodovaní vo veci neprihliadal na úradné záznamy príslušníkov Policajného zboru, a to najmä vzhľadom na to, že tieto neboli pre vec ako dôkaz relevantné, keďže všetky relevantné skutkové okolnosti veci bolo možné zistiť z iných vykonaných dôkazov a zároveň ide o podklad, ktorý je písomným vyjadrením myšlienkových procesov konkrétnej osoby v súvislosti s určitým dejom (príslušník Policajného zboru), pričom tento prejav nemusí byť úplný, nemusí zodpovedať skutočnosti a pod. Rovnako súd neprihliadal na listinu, ktorú priložil k disciplinárnemu návrhu disciplinárne obvinený, a to žiadosť orgánu činného v trestnom konaní o zaslanie spisu - sp. zn. EX 33/12 zo dňa 04.03.2023 (disciplinárne obvinenému doručené dňa 09.03.2023), keď táto žiadosť orgánu činného v trestnom konaní nebola predmetom disciplinárneho návrhu navrhovateľa.

Ako to vyplýva z tohto odôvodnenia vyššie, disciplinárny súd neprihliadal ani na rozhodnutie disciplinárneho senátu č. 9 (pri Slovenskej komore exekútorov) - sp. zn. DK 18/2021, ktoré rozhodnutie ako listinný dôkaz disciplinárne obvinený namietal.

117. Pri právnej kvalifikácii skutkov vychádzal disciplinárny senát - okrem iných - z ustanovenia § 8 ods. 8 Exekučného poriadku, podľa ktorého „Nesplnenie povinností uvedených v odsekoch 4, 6 a 7 exekútorom je jeho disciplinárnym previnením.“ Práve v ustanovení § 8 ods. 4 písm. a) je pritom uvedená povinnosť disciplinárne obvineného predložiť exekučný spis ministerstvu spravodlivosti pre účely realizácie štátneho dohľadu (a z porušenia tejto povinnosti bol uznaný za vinného aj týmto rozhodnutím - v bode II. výroku I.). Na strane druhej, napr. v ustanovení § 29 ods. 12 Exekučného poriadku je pri inom porušení zákonnej povinnosti uvedené „Porušenie povinnosti exekútora podľa odseku 8 je závažným disciplinárnym previnením.“, obdobne napr. § 29 ods. 13 Exekučného poriadku „Porušenie povinnosti exekútora uloženej takýmto rozhodnutím je závažným disciplinárnym previnením, za ktoré sa mu uloží disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 2 písm. c).“, príp. § 32 (posledná veta) Exekučného poriadku - „Nesplnenie povinnosti uloženej súdom je závažným disciplinárnym previnením.“ a pod.

118. Sám zákonodarca teda pri niektorých disciplinárných previneniach tieto priamo právne kvalifikoval, a to buď ako „závažné disciplinárne previnenie“ alebo ako „disciplinárne previnenie“ (bez špecifikácie „závažné“). Práve pri porušení povinností podľa § 8 ods. 4 Exekučného poriadku - skutok uvedený v bode II. výroku I. tohto rozhodnutia) zákonodarca (v spojení s § 8 ods. 8 Exekučného poriadku) určil, že toto porušenie je „disciplinárnym previnením“ (bez špecifikácie „závažné“) a túto klasifikáciu si disciplinárny súd osvojil aj pre účely tohto konania, keď tiež prihliadol na to, že v minulosti disciplinárne obvinený nebol právoplatne postihnutý za žiadne disciplinárne previnenie (a už vôbec nie za nesplnenie povinnosti predložiť exekučný spis oprávnenému orgánu). Analogicky potom súd pristupoval aj ku skutku uvedenému v bode I. disciplinárneho návrhu (bod I. výrok I. tohto rozhodnutia).

119. Vzhľadom na uvedené sa disciplinárny súd nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutkov uvedenou v disciplinárnom návrhu, a to v tom zmysle, že sa disciplinárne obvinený dopustil závažného disciplinárneho previnenia (§ 220 ods. 2 Exekučného poriadku), ale protiprávne konanie disciplinárne obvineného subsumoval pod ustanovenie § 220 ods. 1 Exekučného poriadku. Táto skutočnosť následne determinovala aj disciplinárne opatrenie, ktoré bolo možné disciplinárne obvinenému uložiť týmto rozhodnutím.

120. Vychádzajúc z toho, že súd postihoval disciplinárne obvineného za dva trváce delikty (skutky), disciplinárne opatrenie uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia je svojou povahou úhrnným disciplinárnym opatrením (§ 41 Trestného poriadku). Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Bez ohľadu na skutočnosť, že ide o postihovanie trvácich deliktov so súvisiacimi špecifikami postihovania (k tomu pozri napr. rozhodnutie NS SR, napr. sp. zn. 5Tdo/24/2010 - Trestné činy trvacie, trestné činy pokračovacie a trestné činy hromadné sa posudzujú ako činy spáchané za účinnosti nového zákona, ak sa časť konania uskutočnila za účinnosti nového zákona a pokiaľ by toto konanie bolo trestným činom aj podľa skoršieho zákona - príp. porovnaj napr. rozhodnutie ÚS SR - sp. zn. I. ÚS 565/2016-18 zo dňa 14. septembra 2016 a i.), súd poukazuje aj na to, že skutok uvedený v bode II. výroku I. tohto rozhodnutia ako trváci delikt začal už počas účinnosti Exekučného poriadku v znení od 1. decembra 2021, kedy došlo k zmene výšky najvyššej možnej peňažnej pokuty podľa § 221 ods. 1 písm. b) z 330 Eur na 660 Eur, a preto je tento skutok - bez akýchkoľvek pochybností - potrebné považovať za „najprísnejšie trestný“ (z dvoch skutkov tvoriacich predmet tohto konania) aj pre účely ukladania úhrnného trestu v rámci tohto konania. Tieto skutočnosti následne determinovali aj disciplinárne opatrenia, ktoré mohol súd disciplinárne obvinenému uložiť (§ 221 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku - písomné pokarhanie, resp. § 221 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku - peňažná pokuta najviac do sumy 660 Eur).

121. Pri určovaní druhu disciplinárneho opatrenia a jeho výmery, prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, ako aj na prítlačujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a. Primárne bral disciplinárny súd do úvahy skutočnosť, že disciplinárne obvinený sa skutkov dopustil z nedbanlivosti, t.j. nestotožnil sa s navrhovateľom v tom, že by sa konania dopustil úmyselne, čo malo byť podľa navrhovateľ'a hodnotené ako prítlačujúca okolnosť (str. 5 disciplinárneho návrhu). Rovnako disciplinárny súd prihliadol na to, že disciplinárne obvinený v minulosti nebol právoplatne postihnutý za disciplinárne previnenie, čo vyplynulo z vykonaných listinných dôkazov (skorších disciplinárnych rozhodnutí vydaných v jeho veciach - k tomu pozri bod 40 tohto odôvodnenia). Zároveň však bolo potrebné vziať do úvahy, že disciplinárne obvinený sa dopustil dvoch protiprávných konaní, a to vo vzťahu k dvom rôznym orgánom verejnej moci. Protiprávneho konania sa pritom dopustil v súvislosti s výkonom zákonných právomocí, resp. povinností týchto orgánov verejnej moci (prípravné konanie - objasňovanie trestnej činnosti a výkon štátneho dohľadu), keď uvedené činnosti orgánov verejnej moci v sebe subsumujú nepochybne aj zložku ochrany verejného záujmu. Nepožičanie spisu orgánu činnému v trestnom konaní a nepredloženie tohto spisu orgánu štátneho dohľadu pritom minimálne sťažuje výkon predmetných verejno-mocenských úkonov, resp. predlžuje čas ich realizácie, čo bolo potrebné vyhodnotiť v jeho neprospech ako negatívny následok jeho protiprávneho konania. Disciplinárny súd tiež musel prihliadnuť na to, že protiprávny stav (neposkytnutie vyžiadaného exekučného spisu - sp. zn. EX 33/12) disciplinárne obvinený neodstránil ani dodatočne (po márnom uplynutí lehôt, v ktorých tak mal primárne urobiť) a minimálne vo vzťahu k orgánu činnému v trestnom konaní tak neurobil ani napriek jeho opakovaným urgenciám. Vo vzťahu k orgánu činnému v trestnom konaní tento stav (nepožičanie exekučného spisu) disciplinárne obvinený udržiaval už od konca roku 2020, t. j. ide o trvanie - časový úsek, ktorý je možné vyhodnotiť ako dlhodobý. Disciplinárny súd však vychádzajúc z toho, že protiprávneho konania sa disciplinárne obvinený dopustil z nedbanlivosti a prihliadajúc na to, že v minulosti tento nebol právoplatne postihnutý za žiadne disciplinárne previnenie, predpokladá nápravu disciplinárneho previnenia aj pri uložení miernejšieho disciplinárneho opatrenia ako je možný najprísnejší postih v súdnej veci, a preto k uloženiu tohto postihu nepristúpil (660 Eur). Peňažná pokuta, ktorú disciplinárny súd disciplinárne obvinenému uložil za protiprávne skutky uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia (vo výške 500 Eur) sa nachádza v hornom pokutovom pásme (t.j. v hornej polovici pokutového pásma), pričom pri uvedenej sume - i keď nie je najvyššia možná - je možné predpokladať, že bude plniť dostatočne represívny, ako aj preventívny účel. Jej výška zároveň nepochybne nemá likvidačný charakter. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, súd pristúpil k uloženiu peňažnej pokuty ako vhodného druhu disciplinárneho opatrenia. Písomné pokarhanie vo veci - vzhľadom na vyššie uvedené - súd nepovažoval za dostatočný postih disciplinárne obvineného, ale zároveň neidentifikoval okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie najprísnejšieho možného disciplinárneho opatrenia.

122. Disciplinárny senát záverom dopĺňa, že i napriek právnej kvalifikácii skutku konajúcim súdom v tejto konkrétnej veci (k tomu pozri body 117 až 119 tohto odôvodnenia) má za to, že nie je vylúčené, aby konanie akéhokoľvek súdneho exekútora spočívajúce v nepožičaní alebo nepredložení exekučného spisu oprávneným osobám, napr. opakovane, t. j. po tom, čo už bol raz za takéto konanie súdny exekútor právoplatne disciplinárne postihnutý, bolo právne kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie, a to bez ohľadu na to, že porušenie ustanovenia § 8 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku je v ustanovení § 8 ods. 8 Exekučného poriadku vymedzené ako „disciplinárne previnenie“ (t. j. bez dodatočnej špecifikácie „závažné“). Práve opakované porušenie tejto povinnosti by totiž podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku mohlo viesť k záveru, že predmetný skutok by mohol byť kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie.

123. O trovách konania (výrok II. rozhodnutia) rozhodol disciplinárny súd podľa § 38 ods. 2 DSP, podľa ktorého, ak bol disciplinárne obvinený právoplatne uznaný za vinného, je povinný štátu nahradiť paušálnou sumou trovy disciplinárneho konania, ktoré znáša štát. Paušálnu sumu trov disciplinárneho konania, ktoré znáša štát, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti.

124. Podľa § 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - č. 434/2021 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania, paušálna suma trov disciplinárneho konania, v ktorom bol disciplinárne obvinený právoplatne uznaný za vinného je 120 Eur, pričom k náhrade práve tejto sumy bol zviazaný výrokom II. tohto rozhodnutia.

125. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát pomerom hlasov 5 : 0 (§ 35 ods. 2 DSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.